

„Vienybė Lietuvių“
 Išleina kas trečiadienį
 Brooklyn, N. Y.
 Prenumerata metams:
 Suvienuose Valstijose ir
 Kanadoje \$2.00.
 Europoje ir kitur \$2.50.
 Prenumerata mokama iš viršaus. Prenumeratos metas skaitosi nuo laiko užrašymo, ne nuo Naujo Mėto.
 Apgarsinimų prekių klauskite laišku.
 J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS.
 120-124 Grand st.
 Brooklyn, N. Y.

VIENYBĖ LIETUVŲNIKŲ

THE LITHUANIAN WEEKLY
„Vienybė Lietuvių“
 Published every Wednesday
 Brooklyn, New York.
 Yearly subscription rates:
 In the United States and
 Canada \$2.00
 To Foreign Countries \$2.50
 Advertising rates on application.
 Address all communications to publishers:
 J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
 120-124 Grand st.
 Brooklyn, N. Y.

Visuomenės, literatūros ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 50.

Brooklyn, N. Y., 9 d. Gruodžio (December) 1908. m.
 ENTERED AT THE BROOKLYN, N. Y., POST-OFFICE AS SECOND-CLASS MAIL MATTER

Metai XXIII.

Delei musu polemiku.

„Laikas — tai pinigai“ — sako visam pasauliui žinoma patarlė. Bet ar mes brangina me tą laiką! Nelabai. Ir tas mūsų laiko nebranginimas apsirodo net ir tokiam dalykui, kaip aptarinėjimas ir svarstymas svarbesnių klausimų viešai per laikraščius.

Paveizdavau, parašo kas-nors straipsnį, užklindantį šiekį ar kitokį klausimą ir pasiūnia savo straipsnį į laikraštį; pasirodžius straipsniui, gema kritika, pradedama polemizuoti; bet polemika traukiasi su tokiomis didelėmis pauzomis, kad retas skaitytojas tegali sekti autorių mintis ir, galų gale, gauname keistą apsiroškimą: dėlei kokio nors klausimo kilusi polemika pavirsta į ypatingus ginčus jau tarpe autorius pirmutinio straipsnio su savo oponentais. Kaip autorius — tokio pirmutinio straipsnelio, taip ir jojo oponentams berods yra žinoma pamatinė mintis, dėlei kurios jie veda ginčus; bet pašalinis skaitytojas vargiai tesuseka ją ir, jei nėra senas duotojo laikraščio skaitytojas, tai jau prisiėna jam įgyti pilną komplektą tojo laikraščio bent už vienus metus: mat, pas mus polemizuojama neaprubėžiant laiką.

Grėta to apsiroškimo yra ir antras, botent tai, kad bepole mizuojant labai tankiai pasišalinama nuo rimto apsvartijimo ir pradedama kalbėti vien-tik apie ypatas; tankiai atkreipjama atyda į straipsnio autoriaus ypatą labjau, negu į aptariamąjį dalyką. Tas dāroma tankiausiai pasislėpus po įvairių-įvairiausių pseudonimais, kurių pas mus atsiranda nesuskaitoma daugybė — nežinau, ar yra kur tauta, kurios laikraščiuose margu linotų tiek psendonimų, kaip pas mus. Tas pseudonimų pamylėjimas manding neatneša mums naudos, jei jau tiesiog neatneša blėdies. Prisdengus pseadonimo skraiste, galima pigiai, veik be jokio riziko, išplusti kitus, išvadinti taip, kaip tinkama, ir gana — psendonimas gėdos neturi, jis ne užkai. Vartojimas įvairių pseudonimų buvo geru dalyku kuomet mūsų spauda gyvavo tik Prusuose ir Amerikoje, kuomet Lietuvoje persekiota žmonės net už „Dievui dužią kaltus“ Šaltinius ir Aukso Altorius; bet dabar — kas kitas: teisybė neprivalo slėpties.

Prie to — retai kuriam rašytojui tinka polemizuoti ir diskutuoti laikraštje su ypatingais, pridengusiomis savo vardą pseudonimais ir tai dėlei tos pačios priežasties, kad pseudonimas gėdos neturi ir neužkaišta; jam pritinka tankiai ir nesvarūs įrankiai, kaip antai: insinucijos, pasikolijimai, „mandagūs“ ir „nemandagūs“ išvaditimai.

Tad išvengimui tų negeistinių apsiroškimų bene būtų gerai, kad mūsų redakcijos polemikų, diskusijų, kritikų ir tt. klausimą šitaip pasuktų: kiekvieną svarbesnį užmetimą, kiekvieną rimtesnį atsakymą ant kokio-nors, pirmiaus jau patilpusio laikraštje, straipsnio pirm talpinsiant laikraštje pasiūstų ar priduočių pirmutinio straipsnio autoriui, kurio nuomonė yra kritikuojama, idant jis tuojaus suteiktų atsakymą ant kritikų ar užmetimo, toksai atsakymas galėtų patilpti laikraštje vienkart su užmetimu, ar kritika. Tą būdą jau įveda kitų tautų redakcijos, pagaliaus jis ir mūsų laikraščiuose jau pradejo pasirodyti.

Iš to mes turėtume štai kokią naudą: klausimai, pakeičiami laikraščiuose, greičiau ir pasekmingiau būtų išrišami, susimazintų tarp rašytojų daugybė ypatingumų ir, taip sakant, asabiškų vaidų, kurių daugybė mes užename mūsų laikraščiuose ir kurie mums pačius pažemina. Susimazintų tie ypatingumai, nėra oponentas žinotų, kad, jei po užmetimo ar kritika yra pasirašyta pseudonimu, tas pseudonimas bus žinomas ir pirmutinio straipsnio autoriui.

Žinoma, tokį būdą galima būtų užvesti tik kaslink svarbesnių straipsnių, ir apie svarbiųjų turėtų spręsti mūsų laikraščio redaktorai.

Įkuniėjimas to užmanymo priklauso prie redakcijų, vienok jos iš mandagumo į savo bendradarbius, taip aš manau, gal ir nepanorės užvesti minėtą tvarką be pačių bendradarbių pritarimo. Tad šį sumanimą gerai būtų apsvartyti ir jei jis yra tinkamas bei pagėdaujamas, įvykdinti gyvenimam.

V. K. Račkauckas.

Dar zodis...

Paskutiniu laiku pasklido, veik po visus lietuviškus, Amerikoje eipanečius laikraščius

straipsniai, kokių būdu mes galime apsaugoti nuo apgavimų daktarų, taip vadinamų „stebukladarių“. Bet apie tai užvis daugiau ir plačiau rašyta „VL“, todėl aš manau kad ir man bus pavelyta šiame dalyke išarti žodį ir išreikšti savo nuomonę.

Visuose lietuviškuose laikraščiuose randame apgarsinimus tų „stebukladarių“ daktarų ir jų išvengtų labai sunku. Laikraštis užsilaiko, ne iš skaitytojų, bet iš apgarsinimų. Be jų, laikraštis turėtų mirti, kaip daugelis jau ir numirė. O mūsų laikraščiams beveik vienatiniams apgarsintojais ir randasi tie patys „stebukladariai“. Išmetus jų apgarsinimus reikėtų mirti daugeliui laikraščių, nes tik iš laikraščio leidėjas turėtų didelius nuostolius. Paimkime bent vieną iš lietuviškų laikraščių, o ten rasime veiktus apgarsinimų daktarų, „profesorių“. O su kuo tą vietą uždengsime išmetus tuos apgarsinimus?

Reikia tą vietą uždengti kitais apgarsinimais. Bet iš kur juos imti? Ir taip jau lietuviški laikraščiai neatsizymi skaitlingumu apgarsinimų. Su apgarsinimais daktarų-apgavikų reikėtų išmesti ir daugybė kitos rūšies ne mažiau apgavimų apgarsinimų, kurių taip gi nestoka mūsų laikraščiuose. O iš kur tada imti ne prigavingus apgarsinimus? Didžiosios ir teisingos firmos neduos savo apgarsinimus lietuviškiems laikraščiams, nes iš lietuvių jiems maza nauda; jie duoda į angliškus laikraščius, nes iš ten gauna didžiulią paramą, o į kitus garsinąs vien tik tie, kurie nesitiki apgauti anglus, kaip gerai suprantanti paslaptis Amerikoniškojo „biznio“, tai gi prigavikų firmos ir turi kreiptis į kitų tautų laikraščius, kur mato bus lengviau apgauti ateivius, kurie dar nepažįsta sukybių cionykščio gyvenimo ir abelnai žemai apšvietime stovi. Angliškiems laikraščiams daug lengviau buvo kovot su tokiais „daktarais“, nes išmetus jų apgarsinimus laikraštis nejausdavo perdidelio smugio, kadangi jis turi šimtus kitų, geresnių apgarsinimų.

Visi geresnieji lietuviški laikraščiai, kuriems rupi nešti apšvietimas (o ne dėl „biznio“ išleidinėjimas) išmestų tuosius apgavimus (ir republikoniškus su demokratiškais) apgarsinimus, kad jie be tų

galėtų gyvoti.

Mano nuomone būtų gerias, jei lietuviai gydytojai tankiai parašytų straipsnius apie higieną. Žmonės skaitydami tuos straipsnius suprastų geriau, kad be paties ligonio ne galima gydyti, ir kad daktarai, kurie gydo žmones per laiškus, nen tik apgudinėja žmones. Žmonės tūomet nesikreiptų prie „stebukladarių“ ir jie tokiu būdu negalėtų taip apgudinėti lengvatikius. Žmonės perskaite ir apsipazine su žmogaus kuno sustatymu ir jo ypatybėmis, suprastų, kad „profesorių“ išleistas knygos yra tikrai pritraukimui žmonių, kad tose knygose ne viskas yra tiesa.

Rašykime daugiau straipsnių apie higieną, o ištyks apgaviegiejie garsinimais „profesorių — daktarų“; jie patį sau, o ir laikraščiai nepajaus didelio smugio, nes bus labiau sustiprėję medžiagiskai.

K. J. Virsnis.

VINCAS KUDIRKA (KAPSAS).

—
 Kelios žinutės apie jo gyvenimą ir darbus.
 —

Vincas Kudirka gimė 1858, 31 gruodžio, Pazerių kaime, Vilkaviškio parapijoje, Suvalkų gubernijos. (Lietuviai tos dalies Suvalkų gub. vadinas „Kapsais“, pertai ir Kudirka po savo raštais pasirašydavo *Kapsas*).

Pradėjęs eiti mokslus jaunąs Vincukas pasirodė esąs geros galvos, pertai buvo atidotas į Mariampolės (Senapilės) „kliausias“, t. y. į gimnaziją 1871 metuose.

Pabaigęs šešias kliausias pastojo į Seinų Dvasišką Seminariją. Bet prabuvęs tenai dvejus metus ir manydamas, kad neturi pašankimo į dvasiškąjį stoną, patis apėjo seminariją ir pargrįžo į Mariampolės gimnaziją, kurią pilnai pabaigė 1881 metuose. Iš gimnazijos V. Kudirka pastojo į Varšavos universitetą ant filologiško skyriaus (kalbažinystės) bet paskiaus persikėlė ant medicinos (daktarystės) kurį ir pabaigė rudenį 1889 metų.

Varšavoje bebunant 1885 metuose buvo paimtas žandarų į kalėjimą už prigulejimą prie slapto draugystės, priešingos maskoliškam rėdui. Kudirka,

kaip ir daugumas mūsų mokslasivių, būnant universitete nemažai vargo prikente, nes kartais ir duonos karnio jam pritrūkdavo.

Nepaisydamas ant vargo jaunąs Kudirka jau pirmose dienose savo studentystės pradėjo darbuotis labai lietuvių, taisydamas visokius naudingus raštus. Skundis gyvenimas ir nepaprastas darbūumas greitai suardė iš prigimimo silpną sveikatą Kudirkos: jau universitete pas jį apsiroškė plaučių džiuvos ženklai.

Pabaigęs medicinos mokslą Vincas Kudirka apsigyveno Sakių miestelėje, Naumiesčio paviete, kaip gydytojas.

Tuom laikų džiuvos liga vis labiau ir labiau edė sveikatą jaunąs Kudirkos ir po penkerių metų turėjo persikelti iš Sakių į šiltesnius kraštus dėlei gelbėjimo savo sveikatos. Iš keliavio rudenį Krymu. Siek tiek pasitkęs vel pargrįzo Lietuvon ir paskutinius pustrėčių metų nuolatai gyveno Naumiestyje. Ča reik paminti, jog 1895 metuose V. Kudirka vel buvo pakliuvęs į žandarų rankas. Jau dikčiai džiova padusų ligonį žandarai pagriebė nugabeno iš Ploksčių nuo Nemuno kranto net į Kalvarijos kalėjimą — per dulkės ir duobes. Ar tai mažai ligoniu tas sveikatos suėdė?

Ligonis Kudirka tuom laikui buvo jau silpnas, bet žandarai, bijodami, kad Kudirka jiems kalėjime nenumirtų, už kelių dienų jį paleido. Vienok po tam Kudirka gyveno dar ketverius su viršum metus ir visą laiką dirbo ant tėvynės dirvos.

Neišpasakytai Kudirka buvo prisirišęs prie savo prigimtos žemės — Lietuvos. Nors ne kartą turėjo progą gauti šiltą (gerą) vietą Maskolijoje, tačiau jam nei į mįslį ne parejo noras atsiskirti nuo savo motinos Lietuvos ir kaip koksai kareivis tviškai išliko ant savo vietos net iki paskutiniam kvėpavimui.

Kaip neišpasakytai Kudirka mylėjo savo kraštą ir savo viengėnius, gali paliudyti nors sekantis pavyzdys:

Kada liga parvėrtė Kudirką ir kada jis jau negalėjo pasikelti iš lovos, jis visgi netiek rupinosi ir mįsliną apie save, kaip apie tėvynės reikalus: liepja, budavo, padėti sau ant kelių lentą, pasideda ant jos popieros lapą, užsirakina duris (kad žandarai neužkluptų, nes tadā dar nevalia buvo lietuviškai rašyti) ir rašo apie

visuomeniškus reikalus. Dar pusę valandos prieš savo mirtį jis turėjo plunksną rankoje, taisydamas raštus lietuvių gerovei...

Pats labai pildydamas savo pareigą, to paties reikalavo ir nuo kitų ir baisiai pykdavo ir neapkentė tokių, kurie daug pažadėję labai savo tėvynės auveikti, paskui tuos įžadus po kokių pamynė, prasišalinda mi nuo darbo dėlei labo Lietuvos. Tokius vyrus jis vadinavo niekšais ir pardavikais savo tėvynės.

Numirė Kudirka 1899 metuose, budamas tik 41 metų senumo.

Taip, nuozmi liga pakirto gyvastį to nenulstantio darbininko. Kad ne toji liga, je gal būtų galėjęs dar ilgai pasidarbuoti labai mūsų tautos. O tą ligą jis gavo gal todėl, kad nebuvo kam rūpintis jo jaunyste, kad besistengdamas įgauti mokslą Kudirka suardė savo sveikatą.

Tikrai todėl galima pasakyti, kad Kudirka visą savo sveikatą ir gyvastį pašventė dėlei labo savo tautiečių, nes jeigu būtų rūpinęsis daugiau savim, negu lietuviu, būtų galėjęs daug ilgiaus pagyventi.

Kudirka yra labai daug parašęs visokių raštų; daug išvertė iš svetimų kalbų, nemažai eilių parašė ir dainų sutaisė, nes jo buta ir gabaus muzikanto.

Kas negirdėjo ir negidėjo to dailaus mūsų tautiško himno „Lietuva tėvyne mūsų“, kuris šiandien skamba po visą plotą Lietuvos? Tai taip gi Kudirkos sutaisyta — žodžiai ir melodija.

Kai kurie iš jo raštų jau atspanzdinti, bet daugumas dar guli rankraščiuose ir pelėja be laukdami pakolei kas juos išleis.

Suprantama, jog Kudirka ne savo naudai rašė tuos raštus, bet naudai visų lietuvių. Todėl mūsų priderme yra pasirupinti išleisti tuos raštus, kad jie vietoj pelėti, skleistų apšvietą tarp žmonių.

Šiomet, 31 gruodžio išpuola lygiai 50 metų nuo dienos gimimo to mūsų didvyrio. Kitos tautos savo didvyrius tokiuose atsitikimuose stato paminklus, kad parodyti tuom savo dėkingumą ir kartu išreikšti garbę mirusiam rašėjui. Lietuviai ir gi nepamiršo šio geradėjo ir pažymėjimui tą 50 metų sukaktuvių nusprendė surinkti visus raštus V. Kudirkos į krūvą, atpausdinti juos ir paskleisti tarp

žmonių, kad tie raštai nešų vieur apšvietą.

Isleidimu tu raštų užsieme visiems žinoma „Tėvynės Mylėtojų Draugystė“.

Grazus darbas ir jis be abejonės nusiseks, jeigu lietuviai nepamirš šitų žodžių Kudirkos žilij:

Grazu yra matyti lietuvių bureli. Kurie tarp svetimųjų vienybę užlaiko ir susiję, tėvynėi aukauja žodelį. Ir motina (Lietuva) pagarbini atminimais.

Graziau, jeigu kiekvienas pripažinti gali kad nuo žodžių jų širdis taip pat neiskir.

Ir visos tiesiog kreipiasi į tėvynės šalį ir meilėje tėvynės visados yra širdies.

Graziausiai vienok esti akimis matyti. Kada širdims ir žodžiams ir darbui atsako. Kada visi tie lietuviai patys, nevaryti. Savo tėvynės garbei nepelzina tako.

Atsisankimas į Amerikos lietuvius.

Broliai ir serer!

Neketinu iš jums kvarkinti galvas ir dnginti nervus bepa sakodamas įvairius caro tarnų darbus, jų žvėriškos pasielg mus ir tt. Tikiuosi, broliai kad kurie skaitote laikraščius, tie vi-ką žnote, arba žnosite ir be manęs. Neprašysiu iš jus nei pinigų — „arkų“ — nes tos auks jums gali ir pabosti: mums gi jos ir naudos tiek ne atneš, kaip kad turėtų atneš ti krūviniu prakaitu uždribtas skatikas.

Sakysiu stačiai: Mums reikia ne tiek pinigiskos pašelpos, kaip dvasiško! Mums reikia ne tiek pinigų, ne tiek sumanymų ir žodžių, bet mums reikia žmonių ir darbų!! Dar sykį sakau: Žmonių ir darbų!!

Paziurekite, kas dabar dedas Lietuvoje? — Apšvietimo draugijos kurios savo tikslu buvo pabūstę šiosios visapusiškai sviesti žmones, šandien jau uždarytos, jų darbščianstieji nariai sukūsi kalėjimuo. Teisybė, ir pirmą mums buvo kludoma tą mes veikti, ir pifma ant kiekvieno žngsnio buvo statomos kliutis. Iš vienos pusės kunigai su davat kamis, iš kitos caro tarnai su šūpių gūjomis tik ir tykojo mūs ant kiekvieno žingsnio, kad ant syk įraiyti galėtų.

Mėgi, kol dar šiaip taip galėjom, bendrai suvienyto mis spēkom s veikti, visgi galėjom daugiau nuveikti. Šiandien gi kada mūsų darbščianstieji žmonės sėdi už geležinių grotų, kada mums yra užkirstas kelias bent kokiam viešam susidraugvimui, — šiandien mums likusiam kur kas šnkesnė kova, tuom labiau, kad po pastarųjų atsitikimų žmonių dvasia dar labiau nu puolė. O be žmonių suiprati mo, be pakilimo jų dvasios joks žingsnis priekin ir negalimas. Pakelti žmonių susipratimą sustiprinti jų dvasią dabartiniam laike gali tik gyvas žodis ir gyvas darbas. To mums dabar labiausiai ir trūksta.

Plėtojimuisi į progresą, lašvės judėjimui neatbut nai reikalinga, kad kiekvienoje paraploj nuolatai būtų bent po vieną ti rai susipratusį žmogų, kuris nesidrovėtų aiškinti žmonėms momento svarbumą, nesidrovėtų tarp jų veikti.

Pas mus gi dabar spēkų jau neuztenka. Todėl ir neliekti daugiau nieks, kaip tik kreiptis prie jų.

Mano nuomone, kiekvienas, susipratęs p rmeivis lietuvis, kuriam tik negrasina kalėjimas dabartiniam laike turi laikyti savo pareigą grįžti Lietuvon ir dirbti tėvynės labui, kad greičiau ją išuosačius iš caro budelų nagų. Tiegi, kurie ypatingai negali tėvynėj veikti, privalo veikti bent dvasiškai. Kaip tai daryti, jau buvo daug įvairių sumanymų, ir aš apie tai nekalbėsiu. Bet dar sykį pabrėžiu: kiekvienas suipratęs žmogus privalo ypatingai veikti tarp savųjų.

Tikiuosi, broliai, kad išgirsite mano balsą ir kuris tik galės, neatsisakysite išpildyti savo pareigą, ir palikę laisvą šalį, grįšite sivar ginti mūsų tėvynę ir dirbsite savųjų naudai!

A. Karvelis.

Gyvenimo pradžia.

„Gerai“ pasakysit jūs. „Nuo augalų pareina gyvunai. Augalai ir gyvunai ketėsi pagal gamtos įstatymus. Bet, iš kur atsirado augalai? Iš žemės be sėklų neišdygo...“ Neišdygo, nes to ir nereikėjo, nes senovės augalai sėklų ir neturėjo.

Męs, eidami vis tolyn į gilią senovę ir bejieškdami savos pratevių, juos raskdavom vis žemesnių žemės gyventojų tarpe, kol uer rėjom žemiausių jos gyventojų — vienkletkių augalų. Ča jau rodosi ir reikių sustoti. Bet, tuomet liktu ne šristas klausimas: iš kur atsirado vienkletkiniai augalai. Jie visuomet negalėjo būti. Nes žinoma yra laikas, kada žemė buvo ugnine koše, kurioje joks gyvenimas negalėjo apsieikti. Tokiu būdu, męs gerai žinom, kad buvo laikai, kada ant žemės jokio gyvenimo nebuvo. Kaitą taip, tai ir vienkletkiniai augalai, iš kur nors turėjo savo pradžią imti.

Kas gi žemiau stovi už vienkletkinį augalą? Organiską medžiaga. Tokiu būdu, augalai galėjo paeiti tik iš organiskos medžiagos; tik ji visam gyvenimui pradžia galėjo suteikti. Vėl radom naują savo pratevį — organiską medžiagą. Tai dar ne augalas, nes pati iš savęs neorganiską medžiagą negali pagaminti stač ai organiską; tai tik gra medžiaga, iš kurios ilgainiu gali atsirasti vienkletkinis augalas. Kokiu gi būdu tas augalas galėjo atsirasti? Męs žinom, kad gamtos apsieikimus atjaudžia ne tik augalai ir gyvunai, bet ir visoki medžiaga. Nuo šalčio medžiaga susitraukia, nuo šilumos išsitiesia, nuo savęs ji leidžia spindulius, pas save slepia šilumą, į save priima įvairius judėjimus, susiduria ir su elektra. Pas vienus šie jausmai ir apsieikimai aiškūs, pas kitus menkesni. Pas organizmus jie aiškiausi. Pas organiską medžiagą jie taipogi aiškūs, kaip pas mineralinę. Tos gamtos sąlygos, kurios išdirbdavo naują, organiską medžiagą, padidindavo jos

skaitlių. Dekui tam trunkimui ta medžiaga rinkdavosi į vieną vietą. Tokiu keliu susitverda vo organiskos medžiagos kamuolėliai. Į tokius kamuolėlius galėjo pakliuti įvairios medžiagos, o nuo to ir kamuolėlio privalumas turėjo augščiau stovėti, kaip paprastos organiskos medžiagos. Tokių augštesnių organiskos medžiagos kamuolėlių ir jau-mai turėjo būti augštesni. Toki augštesni kamuolėliai, ilgainiu, galėjo nepasikakinti ta medžiaga, kurą išdirbdavo p šalies spēkos. Ji rūpinosi patitą darbą atlikti. O tą atlikti nebuvo sunku, kad i atsirado chlorofilas. Kaip matome, rupestis apie savo reikalus, apie savo buvį, perkeitė organiską medžiagą į tikrus žemės gyventojus — į vienkletkinius augalus.

Bet klausimas — iš kur atsirado organiską medžiagą? Kas ją pagindė? Jeigu kas užkla stų — iš kur atsirado akmenis, vanduo, molis ir tt., tai kiekvienas šiek-tiek pažįstas chemiją atsakytų: šie visi daiktai susideda iš paprastos medžiagos arba grynų medžiagos elementų. Iš to-pat susideda ir organiskoji medžiaga. Sk rumas tarp organiskos ir neorganiskos medžiagos yra tik tame, kad organiska paima sudėstyta ir kad organiskoje būtina tri, buti anglis (C). Taip, kaip da neatakytą, kodėl iš oksigeno (oranugštes) ir vandens o atsiranda vanduo, taip negalima įsakyti, kodėl iš įvairių medžiagos elementų būtina atsiranda šokia ar tokia organiską medžiaga. Už tai neuzsiimsiu išrimu klausimo, kodėl taip atsiranda; bet paž uresim tik, kas būvo to atsiradimo priežastis.

Mūsų laikai augalai iš neorganiskos medžiagos, p daro organiską. Gyvunai to darbo atlikti negali. Augalai ne kokie tai stebuklingi sutvertimai, bet tik gamtos dalis. Tokiu būdu, mūsų laikais gamtos męs su augalų pagalba p rkeiča mineralinę organiską medžiagą. Vienok senovėje augalai dar nebuvo ir už tai šuo keliu to darbo gamta atlikti tuomet negalėjo.

Už tai, sakom, senovėje turėjo būti kokios tai kitos sąlygos (mums dabar dar nežinomos), prie kurių organiskoji medžiaga galėjo atsirasti. Gilioje senovėj turėjo būti ir tokios sąlygos, prie kurių galėjo atsirasti ir dabartinieji mineralai, nes žemės-ugnis laikis ir jų dar negalėjo būti. Maža to. Dabar žmogus su chemijos pagalba gali iš minerališkos medžiagos pagaminti organiską, kaip tai, baltimus, vinuogių cukrų, mizalą ir tt. Vienok, žmogus apsiginklavę visu savo mokslu dar negali vienkletkinio augalo arba gyvono sutverti, nors jau ir gali padaryti ką tai panašų į proto plazmą. Jeigu tas medžiagas gali žmogus padaryti, tai nieko nėra stebuklingo, jei tą patį galėjo senovėje (o gal ir dabar) be augalų pagelbos, atlikti pati gamta.

Nėr ko abejoti, kad senovėje, kada žemė vis labiau pradejo atsalti, gryni elementai po įtekme mažesnės šilumos ir įvairių apsieikimų pradejo

virsti, kaip į naujas medžiagas, taip neorganiskas, taip organiskas. Tokiu būdu, visi gyventojai imi savo pradžią nuo neorganiskos žemės medžiagos. Kadangi ta medžiaga buvo vi-noda visoje žemėj, tai seniausiai čia mūsų prateviu buvo žemė

Z. A.

Iš polemikų kronikos.

Mūsų polemikos ir prasivar džiavimai gimė ir augo per juos dais. Kiekvienas rūšies polemikos gyvavo tik aprubėzimo tą laiką, kolai apl nkybės tam tiko. Polemikos ir vaidai nebuvo pastovūs, kaip nėra pastovumo ir mūsų geruose uzmanimu se. Mat mums viskas greitai nusibosta!

Vaidai prsidedo 25 metai atgal. Pirmiausiai išsipludo patis laikraščių leidejai. Priežasties nereikia aiškinti, jie turėjo savo vaidus. Nusibodo perstojo. Šiandien doram laikraštiniui jau nepatogu vaidyties.

Truputį vėliaus išdygo vaidai ir prasivar džiavimai šliup tarnių, bedievių, ilgaskvernių, praskustgalvių, margakaklių ir šventabezdžių. Kaip sau norrt, tai vis buvo šaunūs žiedėliai, kuriais lietuviai vieni kitus puošė. Laikui begant ir tas atgriso, lupos pabrigo kai gatvinės mergos padalkos. Iš iga ta, kad abi pusės pasitraukė iš mušiuvetės, nieko nelieinė, o laikas lėgo tik ir bėgo nešdam s naują ir tyresnę kultūrą srovę.

Buvo dar įsima šę polemikos vada i „naujalenkių“ ir „litvomanų“; bet naujalenkiški buvo nei šiki, nei toki tai ir išnyko apie 10 metų atgal. Ča litvomanai laimėjo.

Revoliucijos laiku ir p jos dygsta kai grybai po lietuvi vardeliai: šnųpų, juodašimėjų; pasirodė, bet jau pradejo vėl nykt.

Dabar bujėja ginčai beveik kelto ypatų: rado stūpaipniun-taip ilgas, kad gdo nem tyt. Lauras dar o užmetimus turu. Šis atsišiepja; kits iš šalies su simylėjęs rašo jien dviem pa aiškiniam, ir tų „paaiškiniam“ taip apšiai mūsų laikraščiuose, kad jeigu juos ištaisai skaitytum, tai galia pasidarytu, kai dvikartė vėjo prip sta.

Baigianties dabartiniams vaidams, keli vyrai pasigaillėjo visuomenės ir pastatė vaidams tašką. Tik dievai žino, ar atėitėje nepradės vėl t škyties purvais. Nesmagu būtų ir gerą drabužį dėvėti....

F. M.

Laiškai iš Lietuvos

Mano Antanėli! ... Girdėjau, jog p. Jablonskis jau tau parašęs atakymą ant tavo laiško: tą girdėjau nuojo žmonos. Su tuo veikalu, kurio tu nuo jo reikalauji, torbut skubiniesi, nes jam labai rūpi išleidimas tos knygos, žinoma ir už korekturą turi kiek gauti. Nesulaukdamas atsakymo vėl jam rašyk. Ant gal, man nerūpi kaip ją išleisi, b le tik apsiimi rūpint es

tuomi dalyku — labai džiaugiuo; nors ir turėsi daug triušo, gal išpradžios ir savo gausi pridėti nemažai, bet, tolesnis pelnas (jeigu jis bus) vis tik liks ne svetimam. P. Jablonskis įkalbinėjo man pačiai išleisti, bet taj ne man toksai darbas varyti.

Dabar turiu važiuoti Vilniun ant operacijos, daktarai buvo bevarą mane Rygon, bet aš prašau Vilniun, čia paprastesnis miestas ir pažįstam turin, o Rygoj — nieko. Dabar kur užveda Vilniuje naujį ligonbutį, trys dktarai mano pažįtami yra. tevai ir eisiu.... o gal jau neb s gėsiu.... Jeigu pėgysiu, tuomet tau atrašysiu.... daug išsysis.... apie viską parašysiu.... Daktarai tvirtina, jog tai mažas dalykas, mažą operaciją, bet vistiek man būsiu... galima neb atsigauti... — be operacijos negalio il gisų kėsti, taip buti labai blogai.

Mūsų senelis daktaras truputį eiga; šaukė sunų iš Jonišelio, taip gi daktarą jį gydyti; rašė abu Vilniun, gal netrukus parvažiuos ir p. G. tuomet aš kuogreičiausiai važiuosiu gydyties, o dabar ne paranku vieną senelį palikti, da gi sergantį.

Žiema šiemet labai ankstyva. Spalnio mėn. apie 20 d. 18 laipsnių buvo šalčio. Šiandien 29 d., truputį atleido: sniego prisnigo, laukai balti, bet su rogėmis dar negalima šliaužti. Jeigu nebeatšils nei maz, tai begalo bus ilga žiema; išis ir nosi b-laukiant pavasario. Žmonėms ir gyvuliams blogai, o labiausiai tiems miško paukšteliams: šalti, drebeti, kėsti alkį per taip ilgą laiką....

Męs ča kentiame šaltį, o kaip tie nelaimingieji Sibiran istremtieji kenti, išsiusti iš savo krašto į šaltesnį pasvietį. Po laikraščius r-šo, ten senai jau žiema stojusi ir daug šaltesnė, kaip pas mus. Ne vie uas kencia be šilto aplaro, dreba.... prie to dar ir išis kės.... nei tėvas, nei motina, kas pasirūpįs, kas priglaus, pavalg dins arba apšildys?

Lik sveikas, linkiu tau džižiausio pasiekimu visuose užmanimuo-e. Iš Vilniaus parašysiu kaip ten apsigyveustu, o gal dar ir iš namų teks parašyti; nežinau ar greit išsi rengsau išvažiuoti.

Motina.

29 d. Spalnio, 1608 m.

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Rusija. Lyz nesinorėtų ti lėti, tą pranešė laikraščiai Doma nub-l-avusi 4 000.000 (keturus milijonus) rublių ant ludsvojimo elementariškų mokyklų po dvasiškijos priežiura. Taip gi paduota naujas įnešimas, kad būtų dar 6.000.000 rublių vėl paskirti į teigimui mokyklų neprigulmingų dvasiškijos priežiurai. Pirmasuma jau užtvirtinta, anta d r ne. Jeigu tik pirmoji suma pa-ilkis ir tai bus nepaprastas Rusijos valtybėje apsieiki mus. Tokius milžniškus pinigus valdžia skirdavo tik poli cijos užlaikymui, o ne mokykloms. Rods sakoms, kad jos

busių po dvasiškijos priežiura. Bet tai menkesnis dalykas, Žmonių apšvietas, nors ir pojų varžoma, vistiek geresnė, negu absolutiška liaudies tamsybė. Tai gal ir bus da pirmas daimos darbas, kurį žmoniškiau užsige. Mokyklom- dnokim pirmiausį kelią, o viskas ateis po tam.

Dumos atstovai iš Sibiro gauna nuo polit škiųstremtinių daugelį skundų, iš kurių matosi, kaip žiauriai su jais apšienona vietinė ad ministracija. Užlūsta yra daugiau per tris ant gatvės suie te, beveik kas teta daro krat s atiminė j laikraščius, knygas net... Evangelijas. Raisos skardas!

Daugelis istremtinių patik sen galų p s darą.

Prie atšaukimo į savo atstovus, Sibiro politiškieji ket na atsiųti net tam tikrus savo delegatus į Petrapilę pas valdus ministro pagelbininką Makarovą.

Pr neužų kapitulist i atšaukė Rusojai paskoig, pata dami palaukti iki pabaigai sausio. Dabar esą nežinia, kas tikras Rusijoje valdonas: duma, c- raras ar... revoliucija.

Hayti respublikoje praė.

Justis savai įvyko labai savotiška ir pu-ėt n-ai r mi revolucij, kuri užsibaigė sosto nuvertimu nuo ilgai užsibuvusio prezidentu, senuko (92 metų) Nord Aleksis. Generolas Simon, vienas sukilėlių šakos vadas, i žemė Hayti sostapilę Port an Prince, o buvusis prezidentas Aleksis pabėgo į užsienį pa išlėpęs ant prancuziško laivuko. Jo vieš patavmas užsibaigė gryna trag-k medija. Puma buvo atstrus despotas, o generolui Simon užėmus sostapilę, Aleksis išbėgo gavėmis žmonių apšvilptas, prie ko vienas negras užgavo savo buvąj valdoną su kumščiu į žandą o kokia tea bobelka įspovė į akis. Visi šalti dabar ranko e trijų didžiųjų generalų: Simono, Firmino ir Fouch rdo, kurie kiekvienas tro štai už imti prezidento vietą ir dėlto tai pasistengė ir Aleksio valdžią sugriaut. Manoma yra, kad da ir tarpe tų revoliucijos vadų kilis kova, kuri daugiau kraujo reikalau, negu dabar perėjusi revoliucija.

Anglija. Moteris sufrag-

tes vėl pradėjo kovą su valdžia reikalaudam sau balsavimo teisių. Pereitą subatą Londono moteris susirinko į Alberto Salę, kur buvo mitingas Laisvamonių Moterų Sąjun g s, turinčios į 5000 narių, ir prisiekė, kad važinėjantiems parlamentu sąnariams su prakalboms visur jos darys triukšmą ir rikoy s jų prakalbas. Į tą suirinkimą buvo atėjęs finansų kaclierius Lloyd George, didžiai svarbi ypat, kuriam pradejus kalbėti i moteris, kad ju klausimas jau ketinams parlamente pakelti moteris emė jam rėk. Jų balsą noiejo užmušt šalės vargonininkas, pale dęs visus vargonius, bet jo vargoni nu-kendo moterų riksmam. Įdėgo policija, bet moteris išsitraukė iš į škerėnų botagus ir emė lupt vyvus. Ant galo vienok viskas

Dusiramino ir kancelierius George gavo progą apreikšti, kad valdžia esanti sumaniusi įnešti parlamentan projektą apie moterų teises. Ateinančiais metais sakoma Anglijos moteris jau balsuos rinkimuose ant lygios su vyrais.

IŠ VISUR.

Neseniai Prancūzijoje išleista įstatymai, kurie daleidžia moterims būti išrinktoms į trečiųjų teisejų, iškilus kokiems tikvėms tarpe darbo davejų ir darbininkų. Pasirodė pastebėtinai moterų veiklumas: kur vyrų teisejų dar negalima buvo gauti ir priprašyti, ten moteris jau turi pastatę savo kandidates. Teisejai moteris taip gaviai moką sutaikinti priešininkus, kad tuli prancūzų laikraščiai ne iš juoko pataria visokių teismų profesiją pavesti vienoms tik moterims.

Genevos pirmieiviai pradėjo iš naujo telkti miniu susirinkimus ir rinkti parašus po aštraus protesto Sveicarijos valdžiai, kuri išdavę carui rusų revoliucionierių Vasiličevą, dabar kankinamą Penzos kalėjime.

Iš Manilos, ant filipiniškų salų, rašo, jog pereitą savaitę į audrą pateko garlaivis „San Pablo“ ir tapo sukultas. Ant laivo buvo didelis skaičius darbininkų, kurie iš San Fernando buvo išvažiuavę ryžių pjauti, turbūt ant uždarbių ir sykiu prazuvo. Daskantoma prazuvojų 80 žmonių, vos tik keletą kitas laivas pagriebe gyvus iš vilnių, jau po kelių valandų garlaiviui prazuvus

Vienas Indijos laikraštis apskelbė savo skaitytojams, kad už ateinančius metus galės apmokėti prenumeratą pinigais, bet prisijusdami nukirstą angliko kalvą. Anglijos valdžia, po kurios globa tes Indijos kraštas stovi, bandė to laikraščio redaktorių areštuoti, bet atejus į redakciją žandarams, užpuolę juos indusai miesčionis ir mirtinai apkolė.

Paryžiaus teismai toliaus lūkštena pribrendusį didelį skandalą, apie kurį pereitame numery trumpai minėjome. Teistas Andre iškovė poniją Steinhell ir pasiaiskino keletas įdomių smulkmenų. Pasirodė, jog šita poni užmušė savo vyrą ir motiną. Paskiaus prisiviliojusi didžiuną Feliksą Faure, seniau buvusį Prancūzijos prezidentą, pereitam gegutės mėn. jam regis uždavė nuodų. Faure jos namuose pradėjo draskyties ir numirė, pirma to išpešęs palaiduneį savo mylimajai plaukštą plaukų iš galvos.

Rymo laikraščiai praneša, jog popiežius Pius X. pagavę pavojingą šaltį, kurs išpletojo plaučių uždegimą. Atėjusių maldininkų prie popiežiaus nebeprileidžia.

Tarpe keistos rusies laikraščiu vienas toksis užgimė šiomis dienomis Paryžiuje. Jo uždavinis yra sujieškoti vy-

rams pačias ir pačoms vyrus. Ir sako, kad laikraštis puikiai bujoja, skaitytojų skaičius auga, kaip ant mielių! Amerikoj pūsų laikraščiu, ir gi ikvalios, kad ir va paminėjus „The Divree-Seekers News“ (Parsiškyrimų jieskantiems žinios), „How to get a government office“ (Kaip įgyt valdiškas vietas), „How Mother Used to Cook it“ (Kaip mamutė virdavo). „The Lovers' Friend“ (Isimylėjusių draugas) ir daugiau kitokių juokingais vardais ir tikslais laikraščiu.

I Kijovo karės apskričio teisma patraukta didelė daugybė revoliucionierių, kalti namų už revoliucijos darbus šielų trejų metų; 1905, 1906 ir 1907. Tarpe apkaltintųjų yra iš visokių partijų: soc. revoliucionierių, demokratų, valstiečių sąjungos, bundistų, sionistų-socijalistų ir Ukrainos soc. demokratų. Vienas yra buvusis pirmosios dumos sąnarys — Semeta.

Vokietijoje valdžia mat uždraudę lenkams kalbėti savo prigimta kalba viešuose susirinkimuose, o vokiškos kalbos lenkai labai neapkenčia, todėl jėjo madon dabar „tylūs susirinkimai“. Iš Reino provincijos praneša, kad lenkai savo susirinkimuose šnekasi per korteles, užrašinėdami ant jų savo nuomones ir perduodami savo pirmsėdžiai, kurs paskui ant didelės lentos trumpai pa rašo sutrauką, ko didžiuną susirinkusių nori. Tai rodo labai sunkus darbas, bet tokiu būdu tampa išpildytas vokiečių valdžios įstatymas, kurio išpildymą susirinkimuose kietai prižiūri žandarai.

Lodžiuje įvyko juokingas tarpe valdžių nesupratimas. Zandarų valdyba nusiuntė policijos aresto užveizdetojui Fedorovui 22 paspartų tenai sedinčiųjų politikų. Tas, neperskaitęs popieriaus, emė ir išleide visus tuos žmones, tuomtarpi jam reikėjo tik tuos paspartus pas save pasi laikyti. Pasigedus klaidai su skato paleistuosius jieskoti, kuriuos visus, išskiriant du spejusius pasisilept, vėl areštavo. Visi tie kaliniai buvo pasmerkti administratiškai iš tremt.

Rusų laikraščiai rašo, jog jų valdžia emė kazi-kodel sijoti armija; neseniai prašalino nuo tarnystos 13 admirolų, a dabar net 63 generolai esą pažymėti išvyt iš armijos.

Petrapiles teismo rumams parėjo nagrinėti įdomi byla, be kalininkų. 1905 metuos viename Pabaltijos miestely buvo nužudytas revoliucijonierių vadas Feldmanas. Po tam ant rytojaus rasta papjautas šnipas Gulbe. Dėlei Gulbės užmušimo buvo patraukti atsakomyben du revoliucionierių, bet tešmas negalėjo jų teisti, nes abudu buvo jau sušaudyti už kitokių prasikaltimus. Bavo dar kitu du kaltininku prie to patraukta, bet ir tie negalėjo dabar atvykti į teismą, nes abu jau yra ištrėmė. Taip ir pasiliko teismas neišpildytas.

IŠ AMERIKOS

Banko laupytojas per gliai lino.

Pittsburg, Pa. prisaiķintų jų tešmas pasmerkė 15 metų kalėjimo Wil. Montgomery, buvusį Allegheny National banko kasierių. Jis tiek vogė iš savo banko pinigų, kad ant galo kasoje nieko nebėliko ir buvo prisieję visai banką uždaryt.

Pragaistingi tvanai.

Iš Guthrie, Okla. žinios pareina apie pakilimą vandens upėse šių valstijų: Oklahoma, Texas, Missouri ir Kansas. Tušose vietose kyla po pėdą į valandą, nes lietus be pertrūkio lija. Viršui mineto miestelio apygardese prigėrė lietuje 7 žmonės, o apie 5000 tvanas iš namų išvijo. Padaryta nuostolių apie keletą milijonų dolerių.

Krasa neapsimoka.

Vašington, D. C. vyriausis Jungt. V. pačmeisteris Meyer apskelbė visuomenei metinę krasos apyskaitą, iš kurios matosi, jog Amerikos žingunė toli neapsimoka. Metų bėgyje suimta už įvairius siuntinėjimus ir krasos ženklelius \$208.351.886, ir sunėsus išlaidas pasirodo, kad iplaukos jų neapdengia net ant \$16.873.222, vadinas didžiunais nedatealūs, kokis kada buvo žinomas. Ateinančių metų nedateklus pereišas net 16 milijonų. Da lykas yra tame, kad gelžkelių kompanijos neispaakytai brangiai nulupa nuo krasos įstaigos už laišku vežiojimą.

Panamos kanalo leszos.

Panamos Susmaugos kanalo komisijos pranešime skaitome, jog prie kanalo Kasimo darbas jau kaštavo Amerikai \$120.964.468.58. Siemet kongresas tam tikslui paskyrė \$29.177.000. Darbininkų stovi ant apmokamojo listo 43.057, iš kurių 30.999 yra negrai. Metų laiku atvežta į ligonbučius 27.523 darbininkai, iš to skaičiaus 929 pasimirė.

Idomus keleiviai.

I Los Angeles, Cal. pribuvo Vokietijos ciklistas Rob. Hellman ir jo bendras ungaras Jean Weldon, kuriedu keliauja aplink svietą ant dviračių. Liepos pradžioje jie iškako iš Paryžiaus taip sau dėl smaugumo pasivažinėti. Paskiaus sumišlino atlikti visavietinę ke lionę už dovana, kuri dabar yra paskirta tam iš jų, katras pirmasis pribus Paryziun apsukses svieta. Paskiaus prie jų prisidėjo dar ir amerikonas Fišer iš New Yorko. Bet Hellmanas jau kelis šimtus mylių abudu kitu pralenkė.

Laiskai Vokietijon po 2 centu.

Vašingtono vyriausis krasos viršininkas Meyer apskelbė naują padavadjimą, sulyg kurio visi laiskai iš Amerikos į Vokietiją, einantys tiesum jų riu keliu, nuo 1-mos sausio tesimokes po 2 centu. Tie gi laiskai, kurie siūsis per Angliją ir Prancūziją, pasiliks po senovei ant 5 centų. Dabar siuntejas turės spēt, kur linkui jo laiskas bus vežamas. Bet

kelintas galės išpēt! Reikia pasakyt, kad p. Meyeris paliko savo apskelbimą tik sau žinomu.

Vengrai socialistai vienijasi su anglais.

Pereitame pavasaryj, balandžio mėn. Siaurinėje Amerikoj susitvėrė vengrų socialistų sąjunga. Dabar gi ta sąjunga padavė išlygas amerikonų „Socialist Party'jai“, ant kurių ji nori prie šios partijos prisidēt.

Nebebus „naktinų raiteliu“.

Louisville. Ky. tapo padaryta sądora tarpe tabako augintojų, taip vad. „Burley Tobacco Society“ ir trusto „American Tobacco Co.“ Augintojai ilgus metus kovoję su trustu, kuris norejo juos priversti, kad parduotų tabako lapus svara po 5 centus. Trusto sąkrovas dauzydavo, apsideję maskas augintojų vyrukai, išgarsinę „naktinų raiteliu“, dau geliui išperdavo kailį ir kitokias klaitas padarydavo tiems, kurie trusto tabaką vartodavo. Dabar gi augintojai laikina kovą laimejė. Trustas nupirko nuo augintojų 42.000.000 siemetinio tabako po 15 c. svara, o ne po 5 c., kaip siule. Taip gi ant toliaus tapo nustatyta kaina ir augintojai nutarė „naktinius raitelius“ panaikinti.

Iš Lietuvosku dirva Amerikoje

Ashley, Pa. Lapkr. 22 d. čionai atsibavo prakalbos ir deklamacijos, parengtos per 1.SS. 95 kuopą. Susirinko skaitlingas būrelis, kurių čia gyvena virš 200 ir kurie dar tebemiega vystyklusė, kuriuos buvo motina suvysčiusi. Paskirtos dienos laukėm, kas čia nūsides, nes visaip buvo kalbėta: vieni sakė gerai, kiti blogai geriau. „Ką čia, socialistai rengia prakalbas; reikia sugadint jiems!“ Bet pasikešimas nuėjo vėjas.

Diena buvo grazi, todėl publiks prisirinko pilna svetainė. p. A. Valincius atidarė susirinkimą ir užkvietė kalbėtojus. Fr. Zivatkauskas užėmė pagrindas grazią prakalbę apie darbininkų sunkų padėjimą. Jo kalba publikai patiko. Paskui buvo užkvietas p. St. Saldas, kurs kalbėjo lenkiškai ir ragino lenkus ristišties prie visavietinės organizacijos — socialistų. (Čia lenkai visai da tebemiega fanatizmo snauduly; nei su žiburin nerastum vieną žmogų protaujantį apie ateities gerove). Paskui kalbėjo Jonas Jones kalnakasių unijos organizatorius, kurs taip gi ragino ristišties prie vietinių socialistų. Toliau kalbėjo V. Kreivenas, kurs čionai lankos mus apygardoj organizuodamas anglekasių uniją (antru kartu laike prakalbą). Ragino ristišties prie organizacijos, paaiškindamas, jog kur vienybė ten ir galybė, nes tik per susiršimę galima iškovot sau geresnes teises. Ant galo kalbėjo A. Kalnis, kurs ragino vietinius lietuvius prisidēt prie vietinės kuopos. Kalbėtojų triuss nepasiliko be pasekmių, nes prisirašė tris

nauji draugai. Tarpuose kalbų ir ant galo deklamavojo įvairias ir labai grazias eiles Emilija Grybjūtė iš Serantonė. Publika kaip kalbėtojams, taip ir deklamatorei kiekvieną sykį dėkavojo trinkšmingais delnų plojimais. Aukų surinkta \$2.20 uždengimui svetainės lėšų.

Prakalbos padarė labai gerą įspūdį, nors žinoma, kad teisybės zodžiai da nevisiems patinka, ypač kurie da republikonų yra laikomi ant virvutes. Jiems socializmas labai bašum atsivaizdina, esą: „kas gi bus tada, kaip socialistai paims valdžią ir savo rankas ir sukonsfiskuos visą tautą“. Mat nabagai mainierėliai bijosi, kad socialistai iš jųjū neatimtų maininių kelinų.

Minersville, Pa. Mūsų vietinė 1.SS. kuopa savo susirinkime svarstė užmanimą p. V. Jokubyno sutverti fondą šelpimui mūsų vargingai gyvenančių raštininkų, kaip tai Jovaro, Zemaitės, Stiklelio ir kitų. Mūsų atradom labai reikalingu tokį fondą ir nutarėm paremti. Todėl mus kuopa paskyrė dvi moteris pereit per lietuvių gyvenimus renkanti aukas su palidijimu nuo vietinės kuopos. Perejom, tik žinoma ne per visus ėjom, tik pas tuos, kurie šiek-tiek „laisvesni“, kurie supranta ir prijaucia. O da ir nuo tokių kaip kur gavome išjuokti arba grazių zodelių išgirst. Ale tas tai nieko, yra žmonių, kurie netiek nukencia. Šiek tiek surinkom. Vaikščioldamos radom visokių nuomonių. Paduosim nekurių mintis apie aukas. Vieną šeimyną žinojom nuo pirmiaus, kaipo laisva, skaitantią laikraščius ir turėjom viltį rasti pritarimą. Bet kitaip atsitiko. Kad neprisidėjom su aukomis, tai nedyvai, — galėjo neturēt tuom laiku; ale mums aiškino ir tvirtino, kas blaivus, skaitantis laikraščius žmogus, kad jokios aukos nereikalingos. Jis iš širdies pasakojo, kad aukos visokios tik redakcijų biznis esąs ir ten jos pasilieka, jeigu ne visos, tai didesdė pusė. Kad taip kalbėtų žmogus tamsus arba kokis girtnoklis, kuris neskaito jokio laikraščio, tai būtų nekeista. Bet, kad taip kalba susipratę žmones, tai labai negeistina ir liudna. Butų mažą bėda, kad tokie žmones patis sau turēt tokias klaidingas mintis, bet kad jie platina jas tarpe savo draugų arba kokiam susėjime ir kiti tam itiki, tai nesmagu. Tas žmogus sakė gavęs paraginantį laiską rinkti aukas. Kudirkos raštų leidimui, tai jis sake, kad ir tam reikalui neverta duoti, nes V. Kudirka buvęs latrelis ir džiovos ligą gavęs nuo gerimo. Jis sake pažinojęs Kudirką, esą neverta aukas rinkti tokiems. (Reikėjo pasakyt, kad Kudirkai aukų nebereikia, nes jis senai pasimirė. Dabar renka jo raštams leisti, o ne Kudirkai. Reč.) Mat kokių da yra pas mus „apšviestunų“. Mums rodos, jog būtų gerai, kad redakcijos daugiau paaiskintų žmonėms, turintiems tokias klaidingas mintis, apie visuomeniskas aukas. Nežiu-

rint į visokius pajukimus, mes vienok ėjom per stubeles ir surinkom šiek-tiek suselypmui raštininkų. Tuos pinigų kuopa po savo susirinkimui pasius į vieta. Aukavusiemas istariame aciū.

M. Mikolavičienė, J. Čiudinienė.

Pittsfield, Mass. Miestukas nedidelis, bet labai graziųje vietoj. Aplinkui lygūs laukai su siubuojančiais gojais vasaros laike. Čia gyvena daugiausiai turtingos šeimynos, kurių vasaros laiku privaziuoja iš didelių miestų linksmai laiką praleisti ir pakvepuoti.

Vasarą buržujų pilna kimština — tik supasi sedynese kas knyga, kas laikraštį nusi-tvėrė.

Bet kaip paziūri, ir čia tas patis skurdas, ir vargingas padėjimas darbininkų, jeigu ne didesnis, kaip kitur. Čia šapos daugiausiai audeklinės ir uždarbiai visai menki — vos kiek 8 dol. ant savaitės vyrams, o moterims užtenka ir 5-6 dol. Retai katra įsivaro ligi 7 dol. ir tai reikia but jau išsilavinusiai darbininkei. O kai p dabartiniam laike, tai ir tos pačios šapos vos po 3-4 dienas tedirba: kai-kurios šeimynos ir dabar didelį jau vargą atjaucia.

Pertat ir vietinių lietuvių pasilaikymas visai menkas. Čia lietuvių suvirš dvidešetki porų ir apie tiek pavienių. Draugystės jokios nėra, tik vienas sąnarys SLA. Laikraščiu niekas neskaito, reikia paraust ligi ausų išsitarus, kad vos tik 4 laikraščiai teateina: vienuos namuos „Tevyne“, „Lietuva“ ir „Vienybė“ ir da pas vieną apšviestuną „Saulė“. Jeigu bandai katrą pakalbinti kad užsisakytų laikraštį, arba siūli pasiskaityt, aiškini laikraščiu naudingumą, tai spjauna ir gumi durų. Ka ten esą vis rašo tik ant kunigų išmįslus ir visokias pliovonas daugiau negu angliški; te bent tai laikraščiai, esą išleina po 10-15 lapų ir naudingos žinios: kiek brangi mėsa, kiek drapanos, apsiavimas, visoki tavorai ir tt. O parodyk, esą savo lietuviškuose, tokių žinų nėra.

Ir... parausti, kaip būrokas lig ausų, nuo tokio baisaus subritikavimo. Pradėk jam aiškinti, kad lietuvių da labai toli stovi nuo anglių atsilike, angliai šimtais turi dienraščiu, kur visokios be-gančios žinios gali tilpti, o lietuvių nei vieno dienraščio, ir tie patis nedeliniai nuskurdė vos tik užsilaike. Anglų redaktoriai ir leidėjai milijonus vartoja, o lietuvių badu miršta, nes nėra kam jų laikraščius skaito; lietuvis, myli pragert, o ne laikraštį išsirašyt, ir didelis skirtumas tarp dienraščio ir savaitinio: savaitinis negali tokių žinių talpinti, kaip apie kainas mėsa, duona ir drabužius, užtat kad tos kainos tankiai mainosi, ryte pa-brangsta, vakare nukrinta.

Klausys lietuvis tavo aiškiniu ir vistiek nesupras... Tulas vietinis, A. Poška taisei važiuoti į Lietuvą, bet neturėjo pinigų. Todėl samane šiaip pasipiginant. Sakviete draugus ant išleistuvių ir par-

ritino keletą bačkučių miežinio skystymelio. Visi gerai išto ir jau rengėsi eiti namo, linkdami laimingos kelionės vaisintojai. Šis mat tikėjosi, kad draugai jam sumės ant kelio, bet matydama, kad nesupranta, kentęs nebe šken- tės sušuko: „tai ką, ar jus čia mi-lijat už dyką gerēt!“ ir pa- emęs kepurę ėjo rinkti sau aukas. Šie šypsojosi ir nenorė- jo duot, nes gal ir neturėjo. Todėl šeimininkas pagriebe krešė, bet sėdėdamas jau buvo pasmukę pro duris.

Spalių mėn. atvyko čia iš Waterburio du broliai Gričiu- nai ir užsėdėjo bučerni. Bet tarp jų dviejų iškilo kokie ten nesupratimai ir kaip, matosi baigia bankrutyt. Priežastis nesisekimo — tai viena, kad neparankioj vietoj, tarp dvie- jų išgyvenusių vokiečių ir da- sklepy, kur niekas negali užtėmty, — antras, tie vyrukai netikė buvo tam užsiėmimui — mėgdavo labiau šiltai sau na- mie prie aučiū, negu krautu- vėj: visų krautuves valioj, o jų žūrėk jau uždaryta...

Audeklėjau šapoj Ckot M. M. Co. supredentas užsimanė lietuvius spausti prie mokslo: kiekvienas jo šapoj dirbantis lietuvis turi eiti į vakarinę mokyklą ir atnešti jam nuo mokytojaus raščiuką, kad bu- vė. Kas nenori eiti mokyklon, sulig tai dienai netenka ir dar- bo pas jį. Žmonelės baisesi to nenorėtu, net gaila žiūrēt, kaip jie kankinasi; norėtu dar- bą ten pamest, bet kur tu garsi kita! Taip ir varginasi. O čia lietuviai ir taip jau su- varge, norėtu pasilsēt, jie dir- bą blogiausius darbus, nuo visų stumdomi ir neapkenčia- mi.

Gyventojas.

Tev. Myl. Dr-tės reikaluose.

p. A. J. Povilaika „V. L.“ 48 N. nori įkalbėti, kad-kuo- pos pačios turi apsimokėti prisiuntimo knygelėi lėšas. Bet geriausias būtų būvė, kad Centro Valdyba pirma pati geriausias apsipazinę apie bu- vusius draugijos reikalus, pa- kol duoda patarimus nariams. Aš esu buvęs porą metų TMD. centro valdyboje ir žinau ge- rai, kad visuomet buvo iš cen- tro apmokėta lėšos siuntinėji- mo į kuopas knygelėi; kamgi dabar apsinkinti kuopas arba, dar labiau, ypates katros or- ganizuoja ir tveria kuopas? Parejus į kuopą knygelėms, kuopos viršininkas priimda- mas turės užsimokėti iš savo kišenius, ba iš narių vargiai pasiseks atsirinkti. Kitas ne- praktiškas, kad siunčiant neapmokėtas knygas, priėmė- jas turi veik dubeltavai expe- sui užmokėti. Kaip pirma bu- vė apmokama iš centro, taip ir dabar turi pasilikti: jeigu tos atmainos nėra dar pažymė- ta nutarimuose, tai p. A. J. P. kaip kasieriui, nereiktų versti kitaip. Benorint šaip taupinti centro ka-ą, kad paskui tie „apviesnės“ jie tautiečiai“ nepail- tų pirma laiko ir nenū- stotų taip karštai darba vėsi...

* Kai-kurios kuopos prie- sta- raupia, kad pirmasai susivazi- avimas panaikino iš TMD. įsta-

tų 6 tą skirenėlį link dalinimo beturčiams knygų Lietuvoje. Bet pažiūrėkime į to skirsnelio pasekmes — kas yra gavęs tas „dovanas“? Visuose Europos lietuviškų knygynų katalo- guose randame įdėtas TMD. leistosias knygeles, nors už jas į centro kasą rodos nei centas nėra dar įplaukęs. Kyla klaui- simas, kur tie knygynai gavo TMD es leistas knygas?

Pagal 1-mojo susivaziavimo nutarimus, regis bus mielai siunčiama TMD es leistosias knygos į Lietuvą, ar kur tik lietuvių randasi, į visas viešo- sias įstaigas, knygynus, ar draugoves; bet mums jūk reikia žinoti, kad toms kny- gomis tikrai naudosis tie, dėl kurių jos yra leidžiamos, o ne knygų perkupčiai.

Lietuviai-mylėtojai tevynei! Kiekvienas bukime TMD es nariu, o tuo syk galės koznas gauti mėnesinį laikraštį su ge- rais moksliskais straipsniais; tasyk nereikės mums ginčy- ties, kieno raštus spaudon duoti; galės patilpti visų ge- rų raštiniųkų veikalai.

M. J. Damijonaitis.

Rašliaviškos naujienos.

„Vil. Žinios“ praneša išei- siant du nauji lietuvių kalbo- je laikraščiu: 1) „Zemdirbys“ du sykiu per mėnesį, leidžia- mas p. Strazdo, Vilniuje ir 2) „Kaune „Vargonininkas“ prie artimiausių bendradabių: pp. Naujalio, Gudavičiaus, Nacevičiaus, kun. Jogmino ir kit.

McKees Racks'e. Pa. pasi- rodė 1 mas num. „laikraščio“ — „Lietuvių Žinios“, kurias leidžia plačiai žinomas vargo- nininkas p. Jurgis Baronas. Lietuviams, ypač literaturos mylėtojams, vertėtu jeigu jau neužsirašyti, tai nors pasisku- binti gaut bent vieną numerį to „laikraščio“ kurs lietuvių kalboje yra savo rūšies unika- las. Tie kurie yra matę to pa- ties leidejo anais metais išlei- stus ar tris numerius lakšto, vadinamo laikraščiu—„Griaui- smas“, galės spręsti ir apie „Lietuvių Žinias“, nes tai yra toks pat „laikraštis“....

Mums rašo iš Chicago se- kančiai:

„V. L. 46 N. patilpo žinute, jog Chicagoje yra rengiama leidinė mėnesinis laikraštis— „Negeistinas Piliectis“ Matyt, ta žinia iš privatiškos ypatos gauta, nes nevisai teisinga. Rods buvo kalbėta apie tokį vardą naujai rengiamam lai- kraščiu, bet nepripmta. Lap- kričio 26 d. susitvėre Chic- goje laikraščiu leisti bendrų kuopelė „Zinia“, kuri nutarė leisti mėnesinį laikraštėlį „Mų rų Gyvenimas“ su sekanciu programu: 1) ilgesni veikalai (tašoje), 2) trumpos apys- kos 3) dienos klausimai, 4) nauja rašliava, 5) eilės, 6) kritika, 7) bibliografija, 8) mi- šinys. Redakcija pavesta Br. Vargšui, autoriui žinomos dramos „Paskutinė Banga“, ir kitų veikalėlių. Joki ap- skelbimai į „M. G.“ nebus priimami, bus tai kaip ir ko- kia perijodiška, leidžiam kny- ga, sąsiuvasis nuo 9x6 iki 48

pusl. kas mėnuo. Kaina: me- tams \$1.50, pavienis num. 15c Delei gavimo „second class mail“ mums reikia kuodau- giausiai iš kalno apsimokėju- sių prenumeratorių. Todėl vardan „Žinios“ užkviėtu draugus ir drauges su prenu- merata.

K. Rutkus
2515 Kensington Ave.
Pull. Sta.
Chicago, Ill.

„Viltyje“ rašo: „Išverčiau Emiljo Deringo dramą iš lie- tuvių senovės „Pojata cōrka Lizdeiki“. Pranešu tai, kad kartais kas kitas nesimtu dirbti jau atlikto darbo.

Liudas Gira,

„V. Ž.“ N. 240 rašo: „Pra- nešu, jog jau išverčiau ir per- taisiau I. K. Lisenko-Koni- čiaus 3 veiksmų juoką „Gy- vieji nabašninkai arba iš seno likt jaunu“. Jau išsiunčiau cenzuron leidimui statyti ant scenos. *Lieuanis.*

Lietuvos laikraščiuose pasi- rodė apskelbimas apie naujai išleista gražią Kraševskio apy- saką „Kunigas“, kuri seniau buvo „Vien. Liet.“ išleista. Šiuom kortu vertės iš lenkų kalbos A. Vėgelė.

Vietines žinios.

— Paurėno konferencija at- sišaukė į visus Rusijos išėivius, podraug ir lietuvius, kad pri- sidėtų prie išliuosavimo Pau- rėno. Konferencijos adrisas: 320 Broadway, room 612, New York. Lietuvių draugystėms butinai reikia su jais imties už- to didelio darbo. Rods ir lie- tuviai Brooklyne buvo savo pa- našią konferenciją sutvėre, bet nesuprantama, kodėl ji taip ramiai silis!

— New Yorke susitvėre rusų draugija „Mokslas“. Jos išplatiuose atsišaukimuose skamba, kad į draugiją priims tiktai krikščionis ir „tikrus rusus“. Dvasiškuoju vadovu tos draugijos yra vietinis po- pas Chatovickis. Kitai sakant susilaukėm laisvoje šaly pir- mąjį juodasimėčių kuopą.

— Du nedoreliai vaikinai: James Starr ir Paul Graff ta- po atgabinti pas magistratą ant Manhattan ave. ir uždaryti kalėjiman už pastvėrimą mer- ginos Yetta Mamer, 16 metų kurią laikė uždare tuščioje stuboj per šešias dienas. Be- abėjonės niekšeliai gaus už pelnytą bausmę.

— Ant Graham ave. iškilo įnamių (tenement) gaisras kurį bėgesydami ugnagesiai rado kelnorėje gaze sumirky- tą moterišką kikišką. Aišku, kad padegta. Tuojaus ugnage- sių viršininkas ėmė su rutuli- niu mastu mieruoti visas ina- mių moteris, kad atrasti ga- zuoto kikiško savininke. Mo- teris pakėlė riaušes ir išvijo viršininką strimgalvais. Pas- kui visas moteris areštavo ir u- uvarė išmircuoti moterei po- licij.oje

LAIŠKAI IN REDAKCIJA.

KUR MŪSŲ PRATEVIAI?

Gerbiamoji „VL.“ Redakcija!

Meldžiū patalpinti šiuos kelis žodžius prie Z. A. straipsnių.

Šios gadynės mokslinčiai, taip vadinami bedieviai, o labiausiai Darvino pasekėjai, kri- tikuodami katalikų bažnyčią, visuose jos dar- buose užmėtinėja jai visokias nedorybes. Tarp kitų, peikia jie jos nužeminimą žmogaus,—nes ji mat liepia žmogui išsipažinti savo nusi- dėjimus kunigui, tokiam pat žmogui, kaip ir jis, o prie didelių papiktinančių nusidėjimų, nēt prieš visą bažnyčią!..

Grėta šito, ji vėl gi liepia žmogui nesikel- ti į puikybę, kantriai nukentėti visokius nuže- minimus ir skriaudas nuo savo priešų, ir jiems už tai geru atmokėti.

Teisybė, tas yra nužeminimu žmogaus, bet bažnyčia, liepdama žmogui pačiam nusižeminti vienkart jį išaukština ant viso sutvėrimo, pada- ro jį viešpačių visos gamtos bei gyvūnų, suly- gina jį ne kaip su pačiu Dievu,— padarydama žmogų žmogui broliu; o jeigu žmogus yra ant Dievo paveiklo sutvėrtas, tai tuomi jau su- prantama, kad žmogus pasidaro lygus Dievui...

Dabar pasiziūrėkim, kaip mums „išaugsti- na“ mūsų mokslinčiai, Darvino pasekėjai: jie mūsų pratevius atranda tarpe gyvūnų, ir dar bezdzionių, salamandru, driežų, o net ir rupu- žių! Iš tikro, tai garbi giminystė! Turime būti jiems dėkingi už išradimą tokių garsių pratevių. O jie, už tą savo didį darbą nieko kito ir nereikalauja nuo mūsų, kaip tik... kad mes jiems be niekur—nieko tikėtumėm!

Broliai ir seseris! Tikėkim jiems! Ti- kėkim kuogreičiausiai, nes kitaip busime pa- vadinti tamsuoliais, egoistais!.. Nors didžiau- sius mokslus pabaigtumėm, nors visą savo am- žį pašvestumėm visuomenės gerovei, tai vistiek mūsų prateviai bus salamandros, drie- žiai, rupužės... O jei kas nei penkių nemo- kės „uskaityti, bet tikės jiems, tai bus „švie- sus“ žmonės, ne egoistai. Tik tokį tikėjimą turintįs bus „apsisvietę“, kiti visi — „tamsuo- liai“!

Kam tat mums tos mokyklos, kam mums mokinties, galvą sukinti už dyką, jei ir taip lengvai galima palikti šviesiais — tikiant į p. Z. A. straipsnius „apie mūsų pratevius“?..

Kaip aš, žinoma, tamsuolis, egoistas, nieko nesuprantas, jeigu jau panorėčiau surasti savo pratevius, tai greičiaus jų jieskočiau tarpe kiek tiek išmintingesnių gyvūnų, kaip va: paukščių, kuriems vis gi geriau buvo seniau ir dar lakio- ti padangiais, negu mūsų prateviams driežlams volioties po purvynus. O, ir dabar žmogus labai mėgtų pasikelti augštin, kuoaugščiau- siai, kuotoliausiai nuo tų žemės dulkių! Išra- dus orlaivius juk mes ir grįžtame prie paukš- čių, jeigu jau savo paiegą nuo gyvūnų išvest... Kodėl tat nepasilikome buti paukščiais, jei- gu kada evoliucijos bėgyje jais buvome — ats- akykit man lietuviški darvinistai!

Bet kodėl mes nejieškome savo pratevių nei tarp arklių gimines? juk tie už visus pana- šeni mums? Jie taip—pat, kaip ir mes, per savo nesupratimą, duodasi kinkyti į ratus ir valdyti vienam žmogui šimtai, daryti su jais, kas tik jam patinka, už ką jie gauna su bota- gi ir sauja šieno pasigrauzti. Jeigu jie žino- tų silpnumą to žmogaus, to savo pono, valdono, o savo stiprumą, tai jie senai buti jį į pipirus su- malę ir pasibarstę jais sau šieną dėl skanumo. Dabar gi nors kartais katras iš jų ir bando pa- sipriešinti, bet gavęs gerai su botagu ir vėl ei- na galvą nuleidęs.

Tai bene tie tiktai ir yra tikri mūsų prate- viai?....

Paukščių Draugas.

Garbi Redakcija!

No „VL.“ ent puslapio 4to žiniose „Iš Amerikos“ patėmėjau vieną išradimą: „Bul- vės ant medžių“. Koks ten farmeris Wilsonas išauklėš ant medžio bulves, įčiepįjant gėlto- najį pomidorą su saldžiosios bulvės ataugomis. Aš to visko gerai nesuprantu, ar Con- nectikuto valsciuje augs tokis geltonas medis po- midoru vadinamas, ar Wilsonas įčiepįjo į po- midorą, kurį čia vadina „tomete“? Aš nelabai norėčiau tikėti, kad saldžiosios bulvės

augtų ant medžio taip, kaip obuoliai ar kriau- šės, kadangi tos bulvės bijosi saulės, taip kaip ir kiekviena bulvė ir reikalauja daug žemės sulčių ir drėgmės, nes tai yra šaknis.

Jeigu Wilsonas įčiepįjo saldžiosios bulvės ataugą į pomidorą, tai tas jo išradimas yra niekai. Saldžiosios bulvės sodinasi visados iš ataugų. Įčiepįjus į pomidorą (paprastu budu) žinoma, lengvai prigys ir augs,—nes tosios bul- ves virkščios driekiasi pažemiui, taip kaip ir dynių arba agurkų. O pamidoras yra žemo- ugio: kaip tik ta virkščia dasigauna žemės, tuoj leidžia šaknis į žemę ir užsimezga bulvė. Kur dings tada šita bulvė: ant viršaus jį juk nekabos, taip kaip pomidorų obuolis kabo— pomidoro stiebas yra persilpnas, kad dalai ky- tų saldžiąją nors vieną bulvę.

Aš pats esu išauginęs saldžiųjų bulvių to- kių, kad iki 12½ svaro sunkumo viena tik bul- vė svėrė.

Be to butų su Wilsono metodu ir keblū- mas: pirmiausiai reiktų prisodinti pilną daržą pomidorų (tomeičių) ir išauginti pomidorus, o paskui nupjaustyti pomidorus ir kiekvieną čie- pyti.— Tai daug geriau bulvių ataugas so- diinti.

Tas Wilsono išradimas tai tik jo fontazi- ja. Thorp, Wis. T. Kavaliauckas.

ŠPIKUČIAI.

SMUKLININKO ŠIRDIS.

Smuklės tarnas: Gaspadoriau, tas ponas, kurį mes tik ką už valandų girtą išmetėm, jau vėl čia!

Smuklininkas: Tai atneškit jam užkąst ir vyno kvortą.

STORPILVIŲ SIELONE.

Imas storpilvis: Na, jau su mano pilvu tai da nėra taip blogai: aš galiu dar nors kojų galus matyti, tiesiai stovėdamas.

2ras storpilvis: Taip, bet kokios tai tavo ir kojos!

—Geradėjėli! dar nieko šiandien neraga- vau....

—O kodėl tu, palaidune, ne dirbi, toks sveikas?

—Ponuli, jeigu dirbčiau, tai da labiau val- gyt norėtysi....

DALYBOS.

Du neregiu ubagu sėdėjo prie bažnyčios durų. Praeidamas pro šalį tulas juokdarys pasilenkė prie ubagų ir tarė: „Se, pasidalinkit!“ ir nuėjo šalyn nieko nedavęs. Ubagai mįsly- dami viens ant kito, kad paėmė išmalda, ėmė ginčyties, o neužilgo susikibo už plaukų. Ta- da juokdarys priėjęs tarė: „Matau, kad judu iš tikro esate neregai: še—jums jau po ditką!“

KITAI PRAPRATO.

Bernas: Jau parvežiau, gaspadorėli, kani- volą.

Gaspadorius: Kam kanivolą? Tik aš ta- ve, bežmėne, pačiai daktaro pasiunčiau!

Bernas: Ak, gaspadorėli! Jūs apie dak- tarą nieko neminėjot, tik liepėt greit važiuoti, sakėt: ta sena kumelė susirgo! — *Ežys.*

—Tai ką, jau palaidojot savo vyrėlį?

—Palaidojau tą balamutą; dabar nors busiu rami, nes žinosiu, kad nebesivalkioja niekur naktimis!....

— Oi—oi, kad tik šiandien nebutų kokio už- vaziavimo trankinis ant traukinio!

—Kodėl taip bijai, Ickau?

—Bo aš, tamsta, turiu šiandien su savim pilną ragožę kiaušinių!

GYVI STEBUKLAI.

Pas mirstantį pašaukė du garsingu dakta- ru. Abudu pakiaš rankas po kaldra ir jiesko lignonio pulsa.

—Tai dyvai!—sušuko vienas daktaras: — žmogus jau beveik miršta, o pulsas taip puikiai eina!

—Drauge —šnibėda jam antras daktaras, — jūs mano ranką spaudžiate....

Pazvelgus atgal.

SOCIJOLILOGIŠKAS ROMANAS.

Eduardo Bellamy.

VERTĖ

Pranas Siulelis.

(Tęsa).

vina trunkė ir neleido užsiimti tikrais žmonių reikalais. Mės tikrai esame išvilkti iš sunkių rūbų, kurie mūsų pratevius painiojo, ir tikrai tiek. Mės esame kaipi kupdiki, kuris tik ką išmoko atsistoti ir vaikščioti. Iš kūdikio pusės tai išrodo didelis nuotikis, kada jis pradeda savo pirmuosius žingsnius. Gali būti jam tuomet matosi, kad vargiai ką svarbesnį jis toliau bepadarys; bet metams praėjus jau jis užmiršta, kad buvo laikas, kuomet negalėjo vaikščioti. Atsietojės ant kojų jis jau toliau pamato, o vaikščiojamas daugiau atsižino. Suprantama, kad jis jo pusės žiūrėti buvo tai didelis atsitikimas, kada jis pradėjo vaikščioti; bet tai buvo tik to atsitikimo pradžia, o ne užbaiga. Jis tik pirmą žingsnį į savo tikrąjį gyvenimą iškėlė. Išsiluovavimas žmonių iš po fiziškio ir protiško darbo verguvas, iš ašinančio sielvarto vien tikrai apie savo kūno užlaikymą galima pašlyginti prie antro žmonių atgimimo, be kurio pirmasis užgimimas būtų pasilikęs žmogui bereikalingu; pirmą gyvenimas buvo sunkenybe, o atsigimus pasilikto nuolatinio džiaugsmu. Nuo to laiko žmonija užžengė ant naujo laipsnio, kur prasidėjo plėtojimas jos dvasios, tobulinimas jos praklinių jėgų, apie kurių buvimą žmoguje mūsų prateviai vargiai net nenutuogė. Vieton išgąstingos devynioliktojo šimtmečio bevilties, vieton tamsiausio nebeistikėjimo žmonių ateitį, mės gavom pilną šviesių lukesčių amžių, kuriame tapo supriasta, jog žmogui verta yra ant svieto gyventi, kada atsidarė platus kelias žmogui eiti pirmyn. Augščiau siekiniu, vertu trinsu ir pasišventimo, tapo pripažinta tobulinimas žmonių nuo gentkartės į gentkartę fiziškai, protiška ir doriškai. Mės tikim, kad ant galų galo žmonija pirmą sykį pasimate savyje dieviškąjį idealą ir kiekviena jos karta yra žingsnis pirmyn.

„Jūs gal paklauskite mane, ką mės pamatysime daugeliui gentkarčių praėjus? Aš atsakysiu, kad prieš mus tiesiai nepermatomos tolybės kelias ir jo galas pradingsta tolimoje skaistybėje. Dvilinkas yra kelias žmogaus sugrįžimo Dievop, „iš mūsų namus“ sugrįžimas individualo (paskiro žmogaus) mirties keliu ir sugrįžimas visos žmonių evoliucijos keliu, surandant tikrąsias ir tuomtarpu dar mūsų akimis nematomas dieviškosios kultūros grūdėlius. Su ašarele akyse už tamsią praeitį mės kreipjamės į žibantį ateitį, ir primerkę raibstančią lietiėlę, žengiamė prieky. Užsibaigė ilga ir sunki žmonių žiema. Prasidėjo jos linkamas pavasaris. Perplyšo žmonių chrysalis (kiantas). Prieš ją atsivėrė dangai“.

PERSKYRIMAS XXVII.

Aš niekuomet negaliu išsiaiškinti, kodėl man nedėdienio prievakariai, per visą gyvenimą budavo atveda į mano omenę melancholią (liudnas mintis); regis visos gyvenimo spalvos nublinksta ir viskas išrodo nuobodum ir stumantį šaly. Mano prievakarių valandos šventadieniai lig nuleisdavo savo sparnus žemyn, ir nusilpė, nebegalėjo pakelti manto minčių; ir juo gilyn pasinerdavo dienos šviesa ir nakties gludnumas, tuo sunkiau bejudėjo mano vaidentuvėje gyvybė. Gali—but, kad tokis mano pobudis, iš da liea, ir dabar man save prisiminė, nes neveizdint pilnai persikeitusias mano sąlygas, aš sulaukęs šita nedėlvakari—pirmąjį 20 tame šimtmetį—įpuoliat vėl į senoviską giliaus dvasios liudnumą.

Klaidingas būtų manimas, jeigu saktym, kad mane prisilėgė tik senobės paprastoji melancholią, apie kurią tik ką kalbėjau; priešingai, aš jutau, kad manyje liudnos mintis užgimė dėlei mano įstabaus padėjimo. P. Bartono pamokslas, iš kurio aš supratau, kaip tai platus doriškas griovys žiopso tarpe šita šimtmečio ir tojo, kurį aš palikau, išsaulė mągo sąmonėje neįspasakytą ilgėję prie ko tai. Rimtai ir filosofiška jo iškalbėti žodžiai išpaudė į mano omenė maitysius jausmus—gailumo, akyvumo ir nekenti mo anosios pasibjaurėtinosios gadybės, kurios gyvatstovu aš dabar esau.

Dabar aš supratau, kad visas malonumas pont Lit, ypatingai Juditos užjoausmė linkni mane, yra tai jausmai ne jų, bet visos tos gentkartės, prie kurios jie priklauso. Jie mane glamonėjo iš pagailos. Ir kada man perbėgo tokia mintis linkni dak taro Lit ir jo meilios žmonos, nors buvo man labai skaudu, bet galėjan taikintis; bet pamąslinus, kad rasi ir Judita tik pagailą dėl mane jaučia, buvo tai didesnis skausmas negu aš galėjan pakelti.

Tai faktas, kura vėlai dabar man į galvą parėjo, atidarė man akis prie kito tulo dalyko, kurį skaityto jas jau gal ankščiau patėmijo, kad—mano išimylėta Judita!

Ar gi tai įstabu išimylė? Atsimint tik reikiamą laiką, kada mūsų pažintis prasidėjo, kuomet jos

rankos ištraukė mane iš pasvaigimo verpetų; atsimint tą, kad jos užjoausmė buvo man tuomif gyvybės kvapu, kuris pastatė mane į šita naują gyvenimą ir padėjo man visur atsiremti; atsiminti, kad aš buvau įprateš žiūrėti į ją kaip į tarpininkę prie maneš ir šio naujojo svieto, ko nei jos tėvas negalėjo man užvaduoti,—vien jau tik šitos sąlygos buvo man užtekėtuos ją pamylėti visai kitokiais jausmais, negu paprastai išimylėjimai, neimant pagaliaus į atydąjos pastebėtiną gražumą ir meilumą. Jau vien tik iš to ji man turėjo atrodyti tokia mergaite, kuriai lygios nėra ant svieto. Pasijutęs šias mintis pas save greitai ir vėl susizgribau, kad tokia viltis yra didėliai paika. Ir vėl save drąsinau, ir vėl stumiau į mįslių šaly. Tokia vidurinė mano sielos kova suteikė man dvigubą širdies skausmą: kaip paprastai išimylėju šio ir neturinio vilties buti mylėtą ir kaip nuo visu apleistu svetimame pasaulyje.

Mano šeimininkai regimai patėmijo, kad aš kankinuosi ir kaip įmanydami jie visi stengėsi mane linksminti. Aš pastebėjau, kad Judita buvo ypatingai dėlei mane susirupinusi; bet išimylėjusių jausmai visuomet atbuli ir aš nusikratęs svajonę apturėti nuo jos ką—nors daugiau, jau nieko gero dėl savęs jos užjoausmėje nebegalėjau matyti.

Artinantis prietamai, išbuvęs beveik visą pusdienį vienas sau kambary, išėjau į sodną pasivaikščiotų. Diena slinko jau vakarop, o ramus oras buvo pripildytas drungnu rudens kvapsniu. Atsidūres ties urvu, aš neisturėjau neužėjęs į savo požeminį kambarį, kur prisėdau ant kreslės. „Tai vienintelė vieta, kur aš turiu namus,—sau vienas kalbėjau.

Tai buvo laisvės dienose.

Laisvės dienos Rusijoje bus atmintyje daugeliui, nes jose buvo atlikta darbų,—tokių darbų, kurie kartais pamisijus, priverčia žmogų sudrebėti šaltais virpuliais....

Manifestas!... Riksmi ant rinkos!... Kai—kur girdėtis balsas dainavimų—marselietės... Štai burehis eina dainuodamas, su jaunu Trakimu ir senuku Mironu prišakye.. Bet jie jau perdaug prisigirė laisvės, perdaug prisidainavo dainų, todėl valdžia suskato sutuštēt jų karštį „laisvės“ maišą užrišo, ir štai atsivėta parkui tajį mus linksmą būrelį gauja valdžios tarnų—akiuirkšnisi—ir pasirodo na gaidkos, šaudyklių kulbės,—ir mus burelio pralžiugimas suskysta—karštį atausina nagatkos, burelio nariai perimti baimės, kiti sugriebę „gardų“ smugį—išsisklaido,—dar akiuirkšnisi ir pasilieka tik du karžygiai,—jaunas Trakimas ir senas Mironas. Dar minuta, ir mus karžygiai sukruvinti, surakinti į geležinius,—taip gi prirakinti prie viens kito,—atsiduria už tvirtovės sienų....

Miestas didelis. Žmonės—gyventojai ruošiasi prie švenčių.

Nenupuola dvasioje mus karžygiai ir už nuro sienų, surakinti į grandius.... Prigimimas traukia juos prie žmonių, traukia noras praleisti šventes drauge su visais, kaip visada, ir jie su dideliu vargu išgraiuna sienos tarpą, išlenda, perlipa per atsargos murą, praeina pro sargybą ir atsiduria ant lauko, atstu nuo judėjimo, ant laisvės....

Tvirtovė atliko toly, užpakalyj.

Aplinkui tyki ir šalta sniego lyguma. Vakaripėje migloje pasikavojo miesto žiburiai.

Ten—kur tolyj—sugaudė varpo mušimas. Jo balsas bangomis pasiliejo tylumoje ir apmire aškiame, šaltame ore.

Po pirmam skambėjimo garsui sekė antras, trečias, ir lygtum apmė tykūs, graudūs balsai. Rodesi, jie gimsta kur—nors po žeme, ir išsimuškė iš po josios, kyla į šaltą padangę ir ten išnyksta platumose.

Užgavus pirmą sykį varpui, senukas apsisistojė ir dievobaimingai persizegnojo.

—Ant „vakariųjų“ varpuoja.... Dieve atleisk! sušnabzdėjo jis.

—Na, na.... deduk.... eikiva!

—Juk ir taip einame, nestovime ant vietos.... Sunku—Trakime....

Palengvėlio jie slinko pirmyn. Kojos slidinėjo ant kietai smušto sniego, ir tai vienas tai kiti, tankiai puldinėjo į važiutųjų išmūstas sniego duobes. Kadangi jie buvo prirakinti prie viens kito, tai griudamas viens, visada patraukė prie žemės ir kitą. Kartais girdėjosi keiksmo žodžiai ir žvangėjimas grandinių.

Senis snukiai kvėpavo.

— Prisiptasiau.... Palaukėk—atsikvėpsiu....

—Kur prisitasei?! Tris žingsnius nužengėm, o tu jau liezuvi iškišei.... Tuojaus pasivys, kada pasigęs mūsų nesant!

—Ne užtėmys.... Girdi, tik ant „vakariųjų“ varpuoja... Ak, senatvė.... Be reikalo pabėgau....

—Na, na.... žingsniuok! Nebučiau su tavimi susidėję, jeigu ne grandinės!

Jų rankos buvo sujungtos tvirtu geležiniu retėžiu. Jie atengėsi žingsniuot, eiti greitai, koja kojom, kad ne kenkti viens kitam.

Buvo šalta. Jų kūnus, po plonais skarmalais šaltis kiauriai perėmė, tarsi aštriais nagais; jis tarsi badė į jų veidus šimtais aštrių adatų; geležinis žiedas, juos suvienijantis, degino jų rankas šalčio ugne. Iš akių rities iššaros; barzda ir usai apšerkšnijo, dantys tankiai kalasi į viens kitą.

—Pastovėsim minutelę.... Negaliu toliau,—prastenejo senis.

—Šimts velnių! Pririšiau sau akmenį ant kaklo.... Iš tvirtovės išėjom.... Miestas toly jau užpakalyj,—nebesigirdi varpų balso.... o tu „negaliu“! Eik, seni! Netęsiu—gi aš tave ant rankų!

Jaunasis vyras nenustojė baršis.

—Sakei: spēkų nors skolink kam, o tik laisvė paputė ir suminkštėjai.... Reikėtų palaukėt.... Bet antros tokios progos nebus.... Žingsniuok, deduk!

Čion jis sustojė ir pradėjo neramiai koja sniegą purtint, lig ko įsieškodamas.

—Deduk.... o žiurėk mės išklydome iš kelio.... Reik grįžti atgal....

Emėsi įsieškoti kelio. Senis tik—ką vilkosi. Jis su dideliu vargu ištraukė kojas iš pusės. Minkštas sniegas purtėsi, pridengdamas jų padarytą pėdsaką.

—Sunku.... Nebėr sveikatos manyje.... Tik—ką kojas velku.... Jau man nedaicit....

—Deduk.... pakentėk.... Štai ir kelias.... iki miško nebetoli, o ten jau nebesuras....

Senis snukiai atsuduso.

—Nereikėjo šiandien eit. Butume sutikę šventes tvirtovėje,—ten nors šilta. Per šventes žmonės sunėsa visokių valgyimų,—butume linksmi laiką praleidę.

—Šimts velnių visus jūsų valgyimus!.... Šiandien išstrukome—ir gerai.... Žingsniuok, deduk!

O dėdukas kas minuta ėjo silpnyn. Iš krutinės veržėsi kriokimas, pertraukiamas kurtum kosuliu. Kvėpavo snukiai ir su pertraukiais. Širdis muškė tankiai, smilkinuose tvinkėjo, prieš akis rodesi raudoni ir žali ratai. Jis apsisistojė.

—Negaliu toliau!..

Trakimas piktai patraukė retę.

—Eik!

Senis snukiuo į pusę. Keles sekundas girdejojį su sunkus kvėpavimas, paskiaus viskas nutilo.

—Dėduk, brangus.... Suremk visas dar spēkas.... Kiek ilgų dienų ir be miego naktų drauge mąstėme—svajojome apie laisvę.... Ant galo išstrukome.... ir, spēkų netekai.... Dėduk!....

Senis neatsiliepė. Jis gulėjo nesijudindamas. Jo žila—balta galva giliai įsmigo į minkštą sniegą; kėpurė nukrito, ir pluoštai baltų plaukų audriko ant jo veido, kuriame jau nebuvo žymės gyvasties. Laisvoji ranka kietai sugniauštą į kumštį. Akis be judėjimo vežėjo į mėlyną pajudusį dangų.

—Jis numirė!

Mintys viena kitos tamsesnės lindo Trakimui į galvą. Jis jautė save taip bespėkiu, kaip kudikis, netikėtai pamestas dideliam miestė.

Kas daryt? Tvirtovėje kas minutą gal nutėmyti jų prapuolimą. Už valandos bus kalėjime vakariinis peržiurėjimas.... Tada visis.... Reikia greičiausiai daeit iki miško. Trakimas leidosi vėla į kelią.

Paskui jį tėsėsi prirakintas prie kairės rankos negyvas senis. Trakimas su vargu slinko pirmyn. Sniego buvo augščiau kelių, kojos skendo pusnyse, ir jis tik—ką begalėjo išsiritist iš jų.

Lavonas kas minuta užkliuva kur—nors už sniego kruvos. Ranka ištempta. Grandinės taip gi. Augščiau delno jau senai nubrau-

ta skura, kur kyšo tamsūs muskulai.... Ant jų ten ir atgal maustėsi šaltos geležies žiedas, apdengtas dar šiltu krauju.... Gijos ant rankos išputė, išsitempė. Rodesi jos, štai—štai jau patruks....

Iki miško liko nedangiau, kaip šimtas žingsnių.

Trakimas apsisistojė. Šalta, kaip ledo lytis, sublizgėjo jo prote mintis. Ji apdegina visą jo esybę ir kokiu tai skausmu atsimuškė jo širdy.

—Nupjaut seniui ranką!

—Jis greit atstumė tą mintį, bet ji vėl grįžo pas jį atgal, aštri ir landi.

—Atpjauk,—antrino jam kieno tai balsas.

—Atpjauk, nes kitaip tu pats žusi, kaip zuvo senis!

Trakimas ištraukė iš—po skverno pasleptą „dėl reikalo“ peilį ir pasilenkė prie senio. Šaltas plienas dasilypstėjo prie sudžiuvusios senio rankos; pasigirdo balsas trukimo gysų ir laužimo kaulo, ir kruvinas atpjautas delnas su pirštais nūpuolo ant sniego, palikdamas tamsiauravusą žymę.

Trakimas pasikėlė ir neatsigrįždamas prie lavono, greit nužingsniavo miško linkon. Dasiekes mišką, atsigrįžo į miestą:

—Tegul buna liudininku šis šaltas, nebylis sniegas, kokia kaina aš pirkau savo laisvę... Bet—gi aš ją atgavau! Ir tegul dreba tiejie, kurie buvo man ją atėmė!....

Ir greitai nužingsniavo miškan. Dabar jis nebebijojo vijimosi....

Pagal rusišką A. Bernotas.

PERŽVALGA.

* * * Vaziuotojams Europon, minėtinai Rusijon reikėtų gerai atsiminti, kad grįžta į tokią šalį, kur net už žodį „laisvė“ yra skaudžiai baudžiama ir todėl nesivežti su savim bile—ko „New Yorker Volksz“ praneša apie vieną jau oą vyruką, dviejų vaikučių tėvą, kurs kriaun Amerikoje prasidėjus grįžo Rusijon, į Seinus. Ant rubežiaus jį suėmė sargybiniai ir bekratydami jo kišenių rado revoliucijinių dainų knygeles; suskaitė žodį „laisvė“, žmogelį areštavo. Po šešių mėnesių kalėjimo pasmerkta jį išvaryt Sibirijon.—Net nesinorėtų tikėti tokiui žiauriam bausmė už dainų knygeles turėjimą. Bet juk dar įdomesnį dalyką Rusijoje dedasi!

* * * „Vil. Ž.“ N 252 p. A. Purickis šiaip perspėja Lietuvos darbininkus: „Pirma Lenkuose, o dabar ir Lietuvoje pasirodė agentai, kurie prikalbinėja išėjusius Amerikon beairėgiančius, vaziuoti į Luizijanos valstiją. Jie tūda žmonėms didelę algą, net 1½ dol. ant dienos, užtyledami dėlo, jog minėtoji Amerikos valstija tai žemdirbystės kraštas, o darbininkai samdomi tik tai 4. ar 5 mėnesiams. Patį numanysit, koksai likimas laukia nukeljavusiųjų žmonių darbui pasibaigus“.

* * * „Liet. Cit.“ praneša, jog lietuviska paroda Berliņe esant sutarta laikyti nuo 23 iki 26 lapkričio, ministerijos salėje. Įzengimas kaštuos 1 markę. Paroda, matomai, turės siaurą prasmę Prusų lietuvių kulturai; čionai norima surinkti įdomesnius rankų išdirbinių, kaip va audimus—abrusus, staltieses, pirštines, juostas; taip gi pinimo išdarbus, gurbukus ir tt., ant kurių jau laukia atvežant Berliņo „vo“kiečiai buržuai, kaip kurjeza; sau šį—bei—tą toje parodoje nusipirkti.

* * * Revoliucionierius K. Rudavičius da tebėra rankose Chicagos valdžių, ir jo bylos nagrinėjimas pėreitą subatą jau užsibaigė. Nors Rusijos konsulio ir šnipų parodymai, kad Rudavičius užmūšęs Latvijoje Kincienę arba Sarą Kotovič, niekuomi rimtai nėra pėtvirtinti, vienok komisijonierius Foot, užbaigę tardyma, išreiškė nuomonę, kad Rudavičius ceikias išduoti Rusijos valdžiai. Apie tą jis ir valstijos sekretorių prašysias. Bet Rudavičius ir Paurėno gynimo komitetas varys bylą iki augščiaušiu Amerikos įstaigų. Amerikiečių visuomenė ir net jau buržuaziški laikraščiai laiko pusę Rusijos pabėgėliu.

* * * Girdėties, kad garsusis Shenandorjo lietuvių erzintojas, kun. Milukas, persikelias į Worcester, Mass. ant vietos kun. J. Radzevičiaus. Jeigu tas tiesa, tai šenandoriečių bus nulaužta rageliai net ir vyskupui

Pajėskau savo pusbrolio Antano... Mrs. A. Szatkus, Inkerman, Pa.

Susirinkimas T. M. Draugystės... 18. 20 ir 27 gruodžio '08.

Stai nanjiena.

Guedotini draugai ir draugės, lietuviška korporacija parengia Tautiška Name...

Įtanga 10 c. vaikams 15 c. Visus užprašo KOMITETAS.

Pažalba tik-ką išleista Severos medicinas Kalendariaus 1909 jau gatovs.

Jau 4 metai kaip nena Vilniuje bepartijinis, progresivus, visuomeniškas vieutintėlis lietuvių dienraštis.

VILNIAUS ŽINIOS

Redakcijoje nuolat dirba: Gabrielė Peikevičiūtė, Mikolas Biržiška ir Adolfas Vėgėla.

"Vilniaus Žiniuose" plačiai rašoma apie politiką, V. Dama, mokyklas, draugijas kooperacijas; svarbiausias dienraščio tikslas - žmonių apšvietimas.

Telogramose galima rasti ne tik Lietuvos, Rusijos, bet ir viso pasaulio atsitikimai ir t. p.

Feljetonuose spausdinama apsakymėliai, eilės, dramos, moko populierizacijos straipiniai ir t. p.

"Vilniaus Žinių" pigi kaina: Vilniuje ir visoje Rusijoje su prisiumtimu: metams 6 rub., pusmečiui 3 rub., trimėnesiams 1 rub. 50 kap., vie nam mėn. 50 kap.

Užsienio: met. 12 r., 1 m. 6 r., 3 mėn. 3 r., 1 mėn. 1 r.

Apkeblimai: prieš tēkstą pē. silutē 30 kap. po teksto 15 r. pav. N. kaina 3 k., agentams 2 k.

"Vilniaus Žinių" adresas: Vilnius, redakcija ir administracija "Vilniaus Žinios".

"Vilniaus Žinias" užsakyti galima taip-pat visuose knygynuose ir vartotojų draugijose.

Užsienio pēnumeratorių mēditizme siųsti pēnumeratę per Vilniaus Komercijos banką, ar tiesiog savais pinigais, bet ne "money orderiais".

Lietuviu-Teatrininku Draugija... 12 ir 14 Dec., 8 val. vakarų, po No. 180 New York Ave. Newark, N. J.

A. Kandrotas drūčiausias lietuvis ant svieto. Gimė 1882 m. kaime Sundakų, Vilniaus gub. Trakų pav., Jezno val. In Ameriką pribuvo 17 metų amžiaus ir dirbo anglių kasyklėse.

RYTMETINIS NEGALEJIMAS.

Tai nėra, taip sakant, negalėjimas bet didelis nesmagumas, kurį daugelis žmonių atjaucia. Tik ką atsikėlia iš lovos jie jaučia kvaitulį, sirdies pykimą ir net tankiai turi vėnti su skausmingais tasymais.

Didelis balius!

Parengtas draugystės, Sinačo Dūkanto, Pittston, Pa. Atsibus 81 d. Gruodžio 1908, prasidės 7 val. vakare; saleje K. Rudaicio, 193 N. Main st. Pittston Pa. Užkviėciam visus lietuvis ir lietuves kuoskaitlingiausia susirinkt ir praleis senus metelius, o linksmai sulaukt naujus. Įtanga 25 c. Užkviėcia KOMITETAS.

Tėmykite lietuviai.

Vine Liqueur Store, ant pardavimo; lietuvių apgyventoj vietoj. Duosime pabandyti. Turi turėti \$500 chash. E. E. Blument hal, 200 Beadford ave., Brooklyn, N. Y.

MUSŲ SKAITYTOJŲ ŽINIAI.

Ateinant 25 metų sukaktuvėms nuo įsikurimo "Vienybės Lietuvnikų" sumanėm atėinančius, da prieš jubilėjinius metus nors kuomi skaitytojams atžymėti, todėl patiekėm nors nedidele, bet dailia dovanėle. Tai bus storo-kos knygos pavidalo kalendarioriaus, kurį duosime kiekvienam senam ir naujam skaitytojui, kurs is

kaino užsimokės už laikraštius atėinančius metus. Kalendariorius bus pilnas grazių skaitymų, žinių ir kiekvieno skaitytojaus stubelę pagrazins, kaip informaciję knygelė. Siuomi pranešame skaitytojams, idant pasiskubintų patis anksciau užsiskaktyti "Vienybę" ir kitiems užsakyti, kad butų galima žinoti, kiek reikės pasteliuoti kalendarioriu. Vėliau užsiskakysieji galės pasiskakys visi ju nebegant. Išleistojei.

Padėkit mums apgarsinti mūsų tabaka tarp savo draugu, o mes duosim jums fonografa D Y K A I.

Advertisement for D Y K A I phonograph. Includes an image of the phonograph and text describing its features and the offer of a phonograph to tobacco smokers.

Junior Typewriter. Preke \$15.00.

Advertisement for Junior Typewriter. Includes an image of the typewriter and text describing its features, price, and availability.

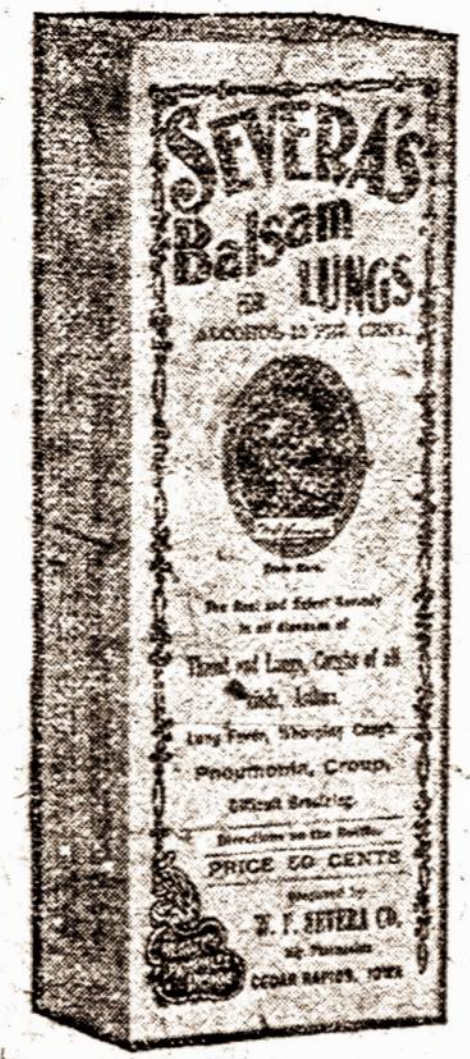
No. 1005 ant drutumo tiesu apie valgius ir gyduoles d. 30-ta Birzelio 1906 mete.

UZPUOLIMAI KOSULIO

prasišalina tuojaus po vartojimui Severos Balsamų Plauciams. Palengvina jis uždegimą, sulauko kosulį ir sugydo ligustą gerklę.

Severos Balsamas Plaucziams

yra gyduolė ant kuriuos galima pasitikėti, kad viena is geriausių prašalintoj visų užpuolimų kosulio, užšaldimo, uždegimo trūbelių vedančių ora į plaucius, ir plaucių ligos. Per jo vartojimą ne vienas jau užsisenėjęs kosulis tapo ant visados išgydytas.

Ponas Jonas Tezak, is Wardner, Idaho, rašo: „Užšaldžian kasykloje, dirbdamas šlapij vietoje. Pajutau suspaudimą gerklėje, bet išsigydzian jusų Balsamu Plauciams, kuriam priklausio mano pagarba.“ Prekė 25 ir 50 c.

PARDUODAMAS VISOSE APTEIKOSE. DAKTARIŠKA RODA DOVANAI.

Skilvio Kataras

yra tai nesmagi liga, žinoma kaip sunkiai išgydyti, bet prašalins ją lengvai, kas atsakančiai pagal nurodimus vartos

SEVEROS BITERSUS SKILVIUI.

yra tai stebuklingas sudrutintojas skilvio, teip sudrutina skilvio vidurius, kad palengvinimus ir išgydymus greit suteikia. Sudrutina teipgi visą organizmą. Prekė 50 centų ir \$1.00.

Uzdegimas Inkstu,

Liga Brighto, Kentėjimas Kepenise, Tulzies Netvarka, Akmuo Pustėje, Akmens Tulžėje ir kitos inkstų netvarkos prasišalins, jeigu imsi

SEVEROS GYDUOLES INKSTAM ir KEPENIM

Vartojamos per ilgą laiką ir tukstančiuose atsitikimū ji pagalbėjo kožnam. Yra tai geriausia gyduolė nuo strėnų skaudėjimo ir stokos pajiegy.

Severos Kalendariorius 1909 metams dėl išdalinio jau yra gatavas. Paklauskite-pas aptiekorių, kad duotų vieną egzemplioriu. Tas jums nieko nekaštuos.

"RAISTAS" DOVANAI!

"Vienybės" ir "Lietuvos" Skaitytojams. Kuris neskaitys knygos "RAISTO", nors ligai Amerikoje beegs, bet gyvenimo KYTRYBES, GEROVE ir SKURDO ŠAKNĮ nepažista, - nes permažai kytrumo turi, ir nemokės nuo nelaimių išisigerti. "Raista" per-skaitės visą suktybių mēšineriję kaip zerkole permatys kiekvienas. Ta knyga sudrebino Amerikos ir Europos parlamentus. "Raistas" išversta į visas kalbas, tas parodo kaip labai žingėdi yra. RAISTAS" didelė knyga, lengvai skaitosi, kaina 1 doleria. "VIENYBE LIET." arba "LIETUYA" pēnumerata metams 2 dol. Bet kuris naujai užsirašys pas mane vieng iš paminėtų laikraščių metams atsiūniant 2 dol. ant mano adreso, tai apturės laikraštį ir "Raista" visai DOVANAI Adresuokit.

J. Naujokas, Madison Square, Box 189, New York, N. Y.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

Nauji Tautiški Paveikslai

Naujai atspausdinti, labai gražūs. 1. Didis Lietuvos Kunigaikštis Vytautas. 2. Didis Lietuvos Kunigaikštis Keistutas. 3. Didis Lietuvos Kunigaikštis Algirdas. 4. Didis Lietuvos Kunigaikštis Gedeminas. Paveikslų mieta 22x28 colių. Prekė 35c. kožnas. Paveikslas revoliucijos Lietuvoje, didumas 22x28. Prekė \$1.00. Lietuvos mapa, didumas 8x11. 5c. Pinigus prišiekdamas adresuok: J. J. PAUKSZTIS & CO. 224 E. Main st. PLYMOUTH, PA.

MOKINKIMĖS PATYS Gramatika angliskos kalbos mokintis be mokinio (apdaryta) \$1.00. Vaikų Draugas arba kaip mokintis skaityti ir rašyti be mokinio 15c. Naujas Būdas mokintis rašyti be mokinio 10c. Aritmetika mokiniams rokundų su paveikslais (apdaryta) 35c. Pinigus siųskite per Money Order šiuo adresu: P. Mikolainis, Box 62. New York City.

VIENYBĖS LIETUVŲŲNIKŲ AGENTAI

- W. S. Rpalis, Alden, Pa. Baltimore, Md. J. Luis, 521 W. Baltimore st. P. Glaveckas 635 W. Lombard st. Brooklyn, N. Y. F. Fromas, 73 Grand St. T. Jarmala, 217 Berry St. A. Jankuckas, 52 Hud-on Ave. Cambridgeport, Mass. S. Grütz, 541 Main St. Chicago, Ill. J. Valmeris, 168 W. 18 th st. P. M. Kaitis, 221 Wabansia Ave. Elisabeth, N. Y. Dom. Boczkus, 211 1-st St. Feliksas Raulynaitis, Box 196. Eston, Pa. B. P. Miškinis, Montello, Mass. Box 124. New Britain, Conn. M. J. Czeponis, 21 Pias ant St. J. Mažeika, 28 Connerton st. Ratinė, Wis. Ignas Macziulis, 621 Standard st. New York. J. M. Daniellius, 451 W. 19 st. Naugatuck, Conn. A. Levandauckas. Scranton, Pa. J. Petrikis, 1514 Ross Ave. So. Boston, Mass. N. Gendrolis, 224 Athens St. Waterbury, Conn. J. Zementauckas, 39 W. Porter St. Westville, Ill. V. S. Kreivėnas, Turners Falls, Mass. K. P. Sziukonis, box 671. Shenandoah, Pa. J. R. Dimmas, 236 N. West st. Newark, N. J. V. Ambrazevičia, 178 Ferry st. E. St. Louis, Ill. K. J. Baranaukas 452 Collinsville ave. KELIAUJANTIS AGENTAS J. Stasiulevičius

ADRESAI

- CENTRALISKŲ VIRŠIŲŲNIKŲ „TĖVYBĖS MYLĖTOJŲ“ DRUGYSTĖS. Pirmasis: B. K. Balėvičius, 826 32-nd st., Chicago, Ill. Sekretorius: A. Ramanauskas, 101 Oak st. Lawrence, Mass. Kasierius: A. J. Povilaitis, 804 Bank st., Waterbury, Conn. Knygynis: J. Simanavyčius, 831 Barnes st., Plymouth, Pa. Literatiškas Komitetas: J. Baltrušaitis, 1815 Moyamensing ave., Philadelphia, Pa. Jonas Ilgandas, 3252 Halsted st., Chicago, Ill. V. Sziukys, 119 E. Centre st. Shenandoah, Pa.

Lietuvių Moterų Progresyviško Susivienijimo Komiteto Adresai:

- Sekretorė:—K. A. Gilbertienė, 1514 Ross ave., Scranton, Pa. Finansų Sekretorė:—M. Olyta, S. E. Cor. 12-th and Ritter st. Philadelphia, Pa. Tėsiminkė:—P. Stankuviene, 1112 Blake ave., Brooklyn, N.Y. Narė Pil. Kom.—M. M. Rice, General Delivery, New York, N.Y. Narė Pil. Kom.—A. Prašlitenė, 144 Grand st., Brooklyn, N.Y.

„Lietuvos Uktininkas“

„Lietuvos Uktininkas“ rašoma apijymiausius Lietuvos reikalus, apizemės valdymą, apie valščiaus mokyklas ir žmonių laisvę, apie vyriausybės darbus ir politiką ir tt. Kaina metams su prisūntimu \$2.30. Pavienis num. ant vietos 5c. o krassa 6c. Pinigus siųskite atstovui Amerikoje po adresu: A. Rinkevičius, 120 Grand st., Brooklyn, N.Y. Naujas Tel. 1005. Senas Tel. 578M

Dr. Albertas Kauffman

Gdytojas iš seno krajaus. Specialistas nuo visokių ligų. Gydo net labiausiai užsienėjusias vyrų, moterų ir kudikių ligas. Galima snaisnėkėti lietuviskai, lenkiškai, rusiškai, vokiškai ir slaviskai. VALANDOS PRIĖMIMO. nuo 8 iki 10 iš rvyto, no 2 iki 4 po piet nuo 7 iki 9 vakare. No. 51 N. Washington street, Wilkes-Barre, Pa.

Lietuviška karčiama. JUOZO JUODZEIKIO

Skanus alus, porteris, gardi arielka, visokis vynos ir cigarai kvepianti. Teipgi butijasas dėl zobovų. Coalbridge, Pa. Szd puiki vieta rardas netoli Wilkes-Barre, Pa. Lietuviai, uzlekite pas save tautietį.

J ir K Broliai Abraičiai,

Visiems žinomi jau 22 metai biznįje. Laiko puikų Saliuną visokių gėrimų, kaipoi tai, skanus Alus gardi Arielka visokis Vynas ir kvepianti Cigarai. Laiko arklus ir visokius vežimus dėl kraustimo i kur ir kas tik pareikalauja. Reikale kreipkitės pas savo lietuvius J. ir K. BROLIUS ABRAIČIUS, 293 Bedford Ave. Brooklyn, N. Y. Telephone 2279 Greenpoint DAKTARAS

A. Zajackowski

Buvėsis viršininikas ligonbučio po vardu „Jezaus Kudikių“ Varsavoje. 103 So. 2-nd ir Berry st. Brooklyn, N.Y. Valandos: nuo 9-10 ryte, 1-2 po piet. 6-8 vakare.

Daktaras Tiesu, Julian Czupka.

Advokatas ir Notary Public. Ofisas: 3 N. Main st., Wilkes-Barre, Pa., kasdien. First National Bank, Olyphant, Pa. Paneleliais ir Ketr. nuo 6 iki 7 vak. Užsėnu provomis Wilkes-Barre ir Scranton ir teipgi pas skvairas, pa liudyjimus (doviernastis) išrupini Rostjoi ir Lietuvo.

Dr. F. J. Krajewski,

42 So. Washington Street, WILKES-BARRE, Pa. Pirmas Lenkiškas Daktaras. VALANDOS: nuo 9 iki 12 ryte, —1-4 po piet ir nuo 7 iki 9 vakare.

Nuspuogavimas veidu.

Daugumas mialta, kad bjausia uzskrečiama ligi turi? Taigi kam nesigdynti? su męsu metoda sekretuškai isegidydyte. Plankų silkinimas ir svertimas turit? Tai vartokite Prof. Brundzas Wondertal Hatr Grover, kurs zėdnas vartodamas užsėgnėdina, ir apie pueq milijono padėkavonių ta darodo. Jeigu norite galite atėstankiti pes lėskė bne isėdusta Dykal viel aprasymai nuo ko plėskai senka ir pėnka ir plėskėnų atėrdidimas, mes gėdies ne studėnas pėnėvėli ir C. O. D. neblijkite paraste lėskė bne nerėkėte ne cepis moketi už visokę rodas. (Valstai ne Dykal) Galite gante po adriou 906 Broadway, netoli Myrtle Ave. Dras Adolph Levy Mgr. musų krautvėse instėlgė nuo 1877 Specialistas Reptiroos-hernios, ir asina, i Apparat visokiu isėrbėjai dėl visų Hospitalių Per lėskus klėskite rodos po siom adriou. J. M. BRUNDEZ & CO. BROOKLYN, NEW YORK

TEL. 2334 GREENPOINT. PUKIAUSIA VIETA LIETUVIAMS pas PETRĄ A. DRAUGELI

Skanus alus, gardi arielka, elius, visokis vynos, kvepianti cigarai, ir puikūs uzėandžiai. Salė dėl mitingų ir recellių. Nepamirškite šios atsakančios vietos, o busit užganėdinti. 73 GRAND STR. BROOKLYN, N. Y. Palei Wythe Ave.

Geriausias Linimentas arba PAIN EXPELLERIS ant svieto nuo visokių GALVOS skaudėjimų, KAULŲ, PERALIMO, REUMATIZMO, STRENŲ SOPĖS, SAUSGELŲ, KAKLO, GALVOS SUKIMO IR DIEGLIŲ. Jeigu nori ligoje ir nelaimėje pasigėlbėti, neįeškok rodos pas kokius nemokijus žydelius ar kryžius savo priepuoly, bet kreipkis arba tiesiai parašyk pas savo loeņą vientautį, reikalaujamas tikrų grynų ir gydanciu vaistu — pas ALBERTĄ G. GROBLEVSKI, Plymouth, Pa.

garsų dirbėja „Lenkiškų ir Lietuviškų gyduolių“, o persitikrini, kad neisėkleisi veltui ir ant paga vysėčių savo sunkiai uzdirbto cento. Turime gyduoles nuo visokių ligų, kokios tikrai randasi ant svieto teip del senų žmonių, kaip del kudikių, vyrų ir moterų. „Lenkiškai—Lietuviškai“ vaistai jau tukstančius padarė sveikais — isgydyds ir Tave! Ypatinai SLAPTAS ligas gy dome ir gilioje slaptoje uzlaikome, kaip kunigas išpažinti Dėlto jeigu trokšti tikros gydymo pagėlbos, aprašyk savo negerovę, aiškiai ir su smulkmenomis, pridėk 2 centu ant atsakymo laišku, o niekuomet neisėgailėsi. Adrisuok: Albertas G. Groblewskis Cor. Elm and Main Sts. Plymouth, Pa.

200 popieriu su pasveikinimais ir kopertų už 2 dol. ir 50c. vertes priedesiu knygu dovanų. Adresuok: G. Baronas, P. O. McKees Rocks, Pa.

ALBERTAS G. GROBLEWSKIS

200 popieriu su pasveikinimais ir kopertų už 2 dol. ir 50c. vertes priedesiu knygu dovanų. Adresuok: G. Baronas, P. O. McKees Rocks, Pa.

D-ro pasekme gydime specijališku ligu.

Yra užtikrinta ant to, jog jo pasekmes kaipo Specialistas gydyme tujų ligų yra iš tikros ir ilgos praktikos, o ne iš knygu isėmtes. DR. ALEKSANDRO O'MALLEY spabas yra tai praktika per visą savo amžių gydyme tujų ligų ir per tikrą žinastį visokių mokliškų spabasų naudojime per jį. Jisai atiduoda savo tarnystę dėl jęsu, kuris per 25 metus datyrė, su pasikalbėjimu už dyka pas save asabiškai ar per pačta, o jo ofisuose randasi viskas ant pažinimo jęsu ligų, be mažiausio kašto ant jęsu naudos.

DIDZIAUSIA IR SENIAUSIA LIETUVIŠKA AGENTURA PARDUODA ŠIFKORTES ir SIUNČIA PINIGUS. Ofisas 120-124 Grand Street, BROOKLYN, N. Y. Ofisas 224 E. Main Street, PLYMOUTH, PA. PINIGU SIUNTIMAS. Siunčia pinigus i visas svieto dalis, saugiai, greitai ir pagal tos dienos kursą. Norinti siųsti pinigus i krajų savo gimineis arba pažįstamiems — siųsk juos per musų ofisą, o greičiausiai ir saugiausiai nueis, ir ne vien vietiniai, bet ir iš kitų kraštų per čia pinigus siunčia, todėl kad per čia siunčiami pinigai greičiausia nueis.

ŠIFKORTES. Čia galima gaut šifkortes ant visų geriausių linijų ir greičiausių laivų i kur tik nori išvažinoti ar atvažinoti. Šifkortė prekės čia tokios pat kaip ir pačių kompanijų ofisuose. Čia ir tikėtus ant geležinkelį galima gauti iš New Yorko i pietines ir ykarines valstijas. Gyvenanti kituose miestuose teip-pat čia gali viską ganti per susirašymą, kaipoi tai: šifkortes ir pinigų pasiuntimą.

DIDZIAUSIA KRAUTUVĖ KNYGŲ. Čia galima gauti visokias lietuviskas knygas, kokios tik yra išėję iš po spaudos, kaip svietiškas teip-pat ir maldų knygas. Rašydami su bent kokiais reikalais visada adresuokite šiteip: J. J. Pauksztis ir K. Brazys, 120-124 Grand Street, Brooklyn, N. Y. 224 E. Main Street, Plymouth, Pa.

HOTELIS VIN. DAJNIO 12 W. Main st. Plymouth, Pa. Užlaiko visokios ariellos, vynu, skanus alučio, porterio ir kvepianti cigarai. Salė dėl draugų, čiu ir šėip susirinkimų. Reikale kreipkitės pas savo tautietį VINČĄ DAJNĮ.

Išrinkimas prezidento „TAFTO“ yra didelė laime kiekvienam lietuviui Amerikoje. Namas „OROSI“ isduoda 30.000 ant szventiniu dovanu lietuviams. Puikų žieminių siutą Viena porą gražių čėverykų Gražų gvarantuotą laikrodį Su lenciuėliu paauksintu Tai yra teisingai didelės dovanos, kurias ši metą namas „OROSI“ dnoda savo emėjams. Geradaryste be naudos namams „OROSI“ ir be naudos ir rubežiaus. Lietuviai iš visų Suvienujų Valstijų, naudokitės iš šito, kaip galima greičiau. Atsiųskite mums registravotam laiške arba per Money Order tiktai 9 dol., o mes jums i namus atsiųsime tuos daiktus. — 36 Exeraktu likerų „OROSI“ and 1. — 36 Kvortinių bonkų visokių ir ir geriausių likerų ant šventės. 2. — Puikų žieminių siutą pagal Jųsu išsirinkimo. 3. — Dailią ir drntą vieną porą čėverykų. 4. — Puikų ir gvarantovotą laikrodį. 5. — Gražų storai paauksintą lenciuėlį. Čia žemiau yra surašas likerų, tai išsirinkite sau tuos, kurie Jums garđumu dabojas. LIKERA I: Knynu balta ir žalia, Višnių, Žiamvuogių, Serbentų juody, žalių ir raudonų, Šermurškinių, Slyvų turime 3 sortus, Likierį „Sena Lietuvaitė“ ir teip toliau, turime krajavą arielką „Oczyszczena“.

Visus tuos brangius daiktus, kaip tai: puikų siutą, porą geriausių čėverykų, gvarantovotą laikrodį (ziegorėlį ir paauksintą lenciuėlį atsiųsime Jums tik už 9 DOL. Siandien rašykite užsaka, kad šita oferta nebutų ilgiaus kaip 15 dieny. Viena ypata negali užsakyti daugiau, kaip tik vienas dovanas. Sykiu su užsaku atsiųskite drapanų ir čėverykų miėra, o teipgi ir surašą išrinktų dėl savęs likerų. „Laboratorium Orosi“, 221 BROADWAY, NEW YORK, N. Y.

DOVANAI VISIEMS Temykite gerai! TIKRAI LIETUVIŠKA, DIDELĖ KRAUTUVĖ Puikiausių armonikų, skripky, klermetų, tribus, koncertinų ir dangybė kitokių muzikališkų instrumentų. Geriausių dziegorių, lenciuėjų, visokių žiedų, laketų, spilkų, kolėkų aukšnių ir paauksintų, visokio skyriaus masinukių dėl drukavojimo gromatų, puikių britvų, albumų portretams, revolverių, kaudyklių (strielbų), kšėnėnių lempukių, guminių litarų, adresams peščėjų, gramatikų mokintis angliskos kalbos, žodynu, istoriškų ir maldų knygu kokių tik randasi lietuviškų kalboj, gražių popierų dėl rašymo gromatų su puikiausiais apskaitymais ir dainomis — su konvertais tuzinas 25c., 5 tuzinai už \$1.00, 1000 už \$6.00. Kas velitų sau ka parsitraukti, tegul prisūnčia už 5c marę ir teisinga adresu, o apturės didelį N3 naują KATALOGĄ DOVANAI su 315 aiškų paveikslų ir 1000 visokių naudingų daiktų. Ai gvarantuojų, kad mano lavoras pirmos klėsas, o prekės pigesnės kaip kitur. Orderius išsiųdėiu greitai i visus Amerikos ir Kanados kraštus. Perkupčiai gali gaut pirkt daug pigiau kaip kitur. Reikalaujant katalogo pamėnėkit vardą laikraščio, katrame matėt apgaršinimą. K. VILKEVICH. 112 Grand st., Brooklyn, N. Y.

PIRMAS LIETUVISKAS
Fotografistas ir Maliorius
VISOKIŲ ABROŽŲ.
 — Darbą atlieku puikiai už priėmimą prekę —
 Kogeriausiu darau naujas skripkas ir taisau.
G. BENSON,
 328 Bedford ave. BROOKLYN, N. Y.
 (tarpe So. 2nd ir 3rd st., du bloka nuo Grand st.)
 Galerija atidara nuo 8 ryto iki 6 val. vakare. Uždarymas ir Subaloms iki 9 val. vakare.

60 YEARS' EXPERIENCE
PATENTS
 TRADE MARKS DESIGNS COPYRIGHTS & C.
 Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. HANDBOOK on Patents sent free. Oldest agency for securing patents. Patents taken in America, Europe, and elsewhere. Special notice, without charge, in the Scientific American.
 A hand-drawn illustration weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$3 a year; four months, \$1. Sold by all newsdealers.
MUNN & Co. 391 Broadway, New York
 Branch Office, 235 F St., Washington, D. C.

PUIKIAUSIS SALIUNAS JONO RAIŠO,
 Skanus Alus, gardi Arielka, visokis Vynas ir kvepenis Cigarai.
 Lietuviai, reikale užteikt pas savo tautietį, o visada busit užganedinti.
769 Liberty Ave.
 Kampas Shepperd Ave.
BROOKLYN, N. Y.

PUIKIAUSIS VIETOJ SALIUNAS AND. LINONIO,
 Clinton Ave. ir Hamilton Place, MASPETH, L. I.
 Skanus Alus, gardi Arielka, visoki Vynai ir kvepenis Cigarai. Vieti graži, prie grios, kaip sioms dienoms taip ir uedeliom galima praleist linksmai laiką.
Jonas S. Lopatto,
 Attorney and Counsellor-at-Law (Lietuvys advokatas pabalgies Pennsylvanijos Universiteta), užsiima varamu provų vi-suose telmsuose.
 Offisas rumose 47-48-49 Bennett Building, kampo Public Square ir North Main Street, WILKES-BARRE PA.
 Telefonas naujas Offiso 37
 Residencijos 1284-R.

GERIAUSIA UZEIGA PAS VINČA ŽARSKI.
 Laikau puikioje vietoje Salioną, už laikau skaniausius gerimus, Alų, Arielka, visoki Vyną ir kvepenis Cigarus.
 Lietuviai nepamirškite atsilankyti pas savo tautietį po Numerį
111 Wythe Ave.
Brooklyn, N. Y.

GERIAUSIA UZEIGA LIETUVIAM PAS JONA KULBOKA,
 Skanus Alus, gardi Arielka, visoki Vynai ir kvepenis Cigarai.
TURIU AGENTURA
 Parduodu Lotus, ir Namus, puikioje vietoje, ant gery išlygy, galima pirkti už pilną prekę ir ant išmokescių.
 Perkant už pilną prekę 15-ta procentų nuvažina. Si puiki vieta randasi **LINDEN, N. J.**
 Nuvažiavimas dovanai.
 Reikia daziznot pas AGENTU **JONA KULBOKA**
74 Grand Street,
 kampas Wythe Av. Brooklyn, N. Y.
 Vietoje, ka bankose pinigūs prazu-dot, tai verciaus nusipirkti lota arba namus, o tada pinigai niekad nepa-zaus. Su guodona zero velyjantis **JONAS KULBOKA.**

Lietuviskas Ziegormistras
 Sziuomi užsiima jau 18 metų.
 Pramu viedoms lietuviams, kad uždėjan didelę krautuva visokiu dizignomitu ir ziedu: kaspolai, lakrozdij etemizig, kismetinij cyto aniso vyzniky ir moteriskij su gazonom kvie-toms ir t. t. Visokij ziedu silubnig ir ksep nesiot valki-nams ir mezonoms dideliom pasiriktims ir uz priemama preke: **VISOKIŲ MUZIKOS IRANSKIŲ.**
 Skripka, armonika, stropų, klarneta, balvų, druzkonių, mėsainių ir parsonų. Telposi, žingsniai į prieką.
M. MINKUS,
 kampas Hancock ir
326 E. Mark Str. Wilkes-Barre, Pa.

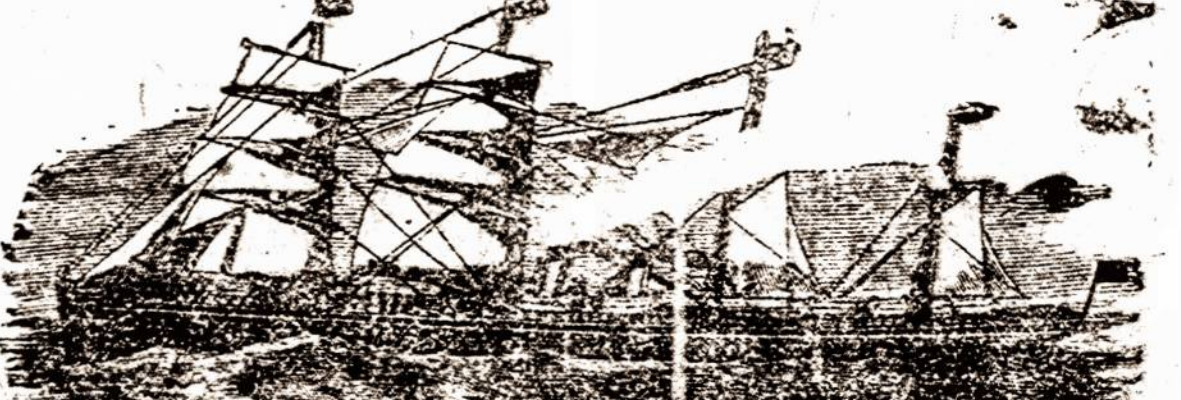
PLYMOUTH NATIONAL BANK,
 East Main st., Plymouth, Pa.
 KAPITALAS.....100,000
 PENSIVIS.....20,000
 Tris procento mokame ant padėty pi-nigų. Bus Rimoketa ant kiekvieno pa-reikalavimo. Gerusia užtikrinta urė-diska banka.
 John R. Powell, Prezidentas.
 John J. Moore, Vice-President.
 E. J. Faust, Jr. Kasierius.

P. V. ROVNIANEK & CO.
 Seniausias Lenkiškai-Slaviškas
BANKINIS NAMAS

Uždėtas prieš 21 metus.
KANCELIARIJOS: 25 Ave. A., New York, N. Y.
 612-614 Grant st., Pittsburg, Pa.
 395 North Water st., Conneville, Pa.
TAUTIEČIAI!
 Jeigu norite sigyti pinigūs į seną kraują, arba reikalinga kokia roda ar pagelba —
 Paminkite, kad P. V. ROVNIANEK & CO. seniausias bankierius visoj Amerikoje, žinomas, kad teisingai, pigiai ir greitai siunciam pinigūs. Parduodam laivakortes ant visų linijų, kaip tai: Bremen, Hamburg, Rotterdam, Antverp, Anglija, Finm, Libau ir t. t. Paimam visokias reikalnose turto ir kavei-vijos provas. Priimam ant padėjimo pinigūs ir už metus mo-kam procentą.
 Su bent kokiū reikalū kreipkitės ypatskai ar per laiską:
P. V. Rovnianek & Co.,
 25 Ave. A., NEW YORK, N. Y.

Max Kobre
 Litewski i Polski **BANK**

40 Canal Str.,—142 Division Str., New York
 Filija 81 Grand st. Brooklyn, N. Y.

Prieteliai! duodu jums žinia, kad mes parduodam Sifkortes ant visų greiciausių laivų už pigiausia prekę. Esu užtvirtintu agentu ant lin-North German Lloyd Bremen; Hamburg Amerikan Line Hamburg, Red Star Line, Antverpo ir Netherlands Lines Rotterdam. Siunčiame pini-gus, kurius jusų prieteliai gauna į 15 dienų. Musų kantoroje galite sus-nekėti lietuviskai ir lenkiškai. Ateikite ir persiludikite, kad mes per 52 metus su kožu apsiėjome teisingai. Teipogi pardūdam tikietus ant visų geležinkelij Amerikoje ir Europoje.
 Duodam žinoti kad mes priimam pinigūs į depositą bankos ir mokam po 3 procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dolerij ir vir-sians, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti ir išimti gali kožną dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų, ir nuo 4 iki 8 val. vakare.

TEMYKITE BROLIAI!

Imkimės nors sykį už rankų ir šelpkim viens kitą.
 Reikalaudami šipkorėjų va-ziuoti i senąjį kraują, arba norėdami parsitraukti iš Te-vynės savo giminius, pažįstamus, teipgi siųsdami pinigūs, neužmirškite atsilankyti į **L I E T U V I Š K A B A K A,**
W. G. SAVA,
 13 S Penna Ave. WILKES-BARRE, PA.
 Gyvena locham savo name.

Lietuviskas Dzegornikas

Sziuomi užsiimu jau 20 metų.
 Uvalkau visokios unskes laik rodzini, elentinis, pastatoni ir kismetinis vyrius moteris-kne, aukimais ir elidatimais ruzdzini, visokiu ziedine, ope-las, amuzicije ir transalietis teipgi vintavone ziedus, arde du interas, diama, mūsių maiti su vardsis dyka. Teipogi tai sau sioms viems pamindėsi ir pamsiada dazigis. Gausia uz sigta preke sutaiskine rasyti.
 Norinti uszordernot lakrozdij antknoj ar otis brinj, ar paraknot, tegal priemama savo ukra adreca ir 30 ct., o mes priemam ant. Exproco ir perziurėjias gali uzimoket pinigūs ir pastimi.
VINCAS URMANAVICZIA,
 49 Grand Street, Brooklyn, N. Y.
In 7 dienas per marias.
 Parduodu laivakortes, sinclia pinigūs ir de-viernastes i visas žiū avieto.
 Parduodu Lakrozdijus, lencligijas, Ziedos mastelias gromatons drukot 34 iki 100.
G. J. JESZMANT,
 171 N. Main st. Pittston, Pa.

HOTELIS A. NATAUCZIO,
 218 E. Main Street, PLYMOUTH, PA.
 Skanus Alus, puikiausias Atelka visokis Vynas, Porteris, Elius ir kvepenis Cigarai. Atsilankykit pas seną biznierių ir pažystatą **A. Natauti.**

VISI DABAR SKAITYKITE!

„VADOVAS IN SVEIKATA“
 Apšvieta, ismintis ir laimin gas gyvenimas
 TAMSUMAS beprotyste, Skurdas ir ligos

„VADOVAS IN SVEIKATA“ Naujausios ketvirtos laidos.

Ta garsioji knyga parašyta **Dr. E. C. Collins**, bet paskutinė laida padidinta, su daug naujų išaiškintų, visokios ligos, jų vardai, kaip nuo ligų išsigerėti, išsigydyti ir kaip buti sveiku. Dang žingeldžių paslaptijų aprašyta laimingam ženybinii gyvenimui, su nauju priedu, 228 lapų dydžio, pripildyta ir išleista **THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTO!** TĄ KNYGĄ SKAITYTOJUI IR KLAUSYTOJUI spteiks tikrą rodą gyvenime, kaip buti sveiku, o sergantiems kur ir kaip išsigyti. Yra tai pirmutinė lietuviskoj kalboj, tokia naudinga knyga.
„VADOVA IN SVEIKATA“ — kuris tik perskaitys, netik mokės nuo visokių ir užsikrečiamų ligų išsigerėti, bet ir daktariškam mokslė apsisivies.
Toje knygoje apart aprašymų yra daug paveikslų, kad žmogaus subudavojimą ir vidurines paslaptis kaip serkole permatys, — teip atvirai ik šiol nieks nedrėso viską parodyti.
„VADOVAS IN SVEIKATA“ yra labai naudingas seniams ir jauniems, vyrams ir moterims, apsiėdusiems ir jauni-kiams, kiekvienoje stuboje ji turėti rastis. Tik viską dazizinosi, kaip patėją knygą perskaitys. Ji taustančius sveikats padarė, kitus nuo mirties išgelbėjo ir gyvena laimingai.
SZIOS PASKUTINES LAIDOS IR VEL 100,000 ISZLEISTA, kurie dar neturiti, todėl pasirpinkite tą knygą, yra tai kaip ir turėti daktarą savo namose. Dabar „V. in S.“ stora, didelė knyga, bet jos prekė ta pati, tik 45 cent., vienok kad ji labai visuomenės išduota, tad kiekvienam bus prisijusta **VISAI DOVANAI,** kuris atsitys tik už prisituntimą 10 cen. markėms.
Jeį sergi pirmiau ne kaip kreipsiesi prie kokio nors daktaro, tai reikalauk ir perskaityk „VADOVAS IN SVEIKATA“. Sergantiems mes rodiame skaityti apie **REUMATIZMA, PLAUCIŲ, KEPENŲ, INKSTŲ, ŠIR-DIES, VIDURIŲ, VYRŲ IR APIE MOTERŲ** ligas. Sveikiems kitus skyrus, nes kiekvienas straisnis labai aktyvas ir naudingas. „V. in S.“ reikalinga kiekvienam, tai perskaitys nepateks į ligos narus.
Teipat išleidejai „VADOVO IN SVEIKATA“ užlaiko grynas, geriausias gyduoles, kokias tik gamta ir mokslas išduoda, ir išsiuntinėja visur.
 Rašant adresuot:
The Collins New York Medical Institute, Inc.
 140 W. 34 Str., New York, N. Y.

Naujas Telefonas No. 8208
Jonas Dziedolikas
 Lietuviškas GRABORIUS
 KAMETOS ant veseilij laidotuvių ir krikštynų
 Vežimai perkraustymui ir tt.
509 Main st. Kingston, Pa.

PUIKUS HOTELIS! KAZ. MILISAUSKO.
 Laikau visokius gerimus, kaip tai: Alų, degtinę, visoki vyną, porteri ir kvepenis Cigarus.
 Priek tam laikau krautuystę. Ste-linotus silius dirbu pagal vėliausia madą, už priemama prekę. Reikale nepamirskit savo lietuvi.
 16 Baltimore st. Wilkes-Barre, Pa.
 prieš central dypa ir krasuysta visur.
 Hotelis žemas, o krasuysta visur.

Telefonas 8 S.
P. V. Obiecinas & Co
 Cor. 12-th and Carson st., S. S. Pittsburg, Pa.

AUGUSTAS KALVAITIS,
 484 Metropolitan Ave. ir Kampas Rodney str. BROOKLYN, N. Y.

VIENYBĖ Telephone 1406 Greenpoint.
VIENINTELĖ LIETUVISKA
APTIEKA
VINCO DAUNARO,
 182 BEDFORD AVE. BROOKLYN, N. Y.
 Tarpe North 9-tos ir 10-tos ulycios.

Isidor Glou. Antanas Staszauckas.
 Parduoda lakrozdijus sincliamis ir kismetinius vyrius ir moteris-kne, ziedus, bronzastes apšvies ir visokias antelietus daktus, teipgi užsi-jims jų tatemum. Visokas už pigiausia prekę.
 102 Main st. Plymouth, Pa.
 EAST PLYMOUTH PA.

W. SŁOMINSKA,
 679 Milwaukee Avenue, CHICAGO, ILL.
 Mano Dirbtuve tapo Apdovanoja
DWIEMS MEDALIAIS
 ant Kosciuszkos Paro-dos už rupestingą, tel-singą ir artistiską iz-darbima.

KARUNŲ, SZARPU, KUKARDŲ, ROZETŲ, BERLŲ, MARSZAL-KINIŲ LAZDU ir tt.
 Turiu už gabę apretkzti guo-dotiniams Kunigams ir guodiotin. Draugystėms, kad asz dirbu vis-us augzėciaus pamėtus dazig-us Pigiausiel, Telingiausiel ir Geriausiel, nes per 20 metų užsiimdama izdrebimais geriau geriauzę praktiką ir det to galie viską padirbt pigiau ir geriau ne-gu kiti fabrika.
 Su guodons
W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.